வீணை

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
மற்றும் ஆய்வு மையம்
தஞ்சாவூர்

TCC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண். 408

ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கியங்களில் இசைக்கருவிகள்-1

வீணை

பதிப்பாசிரியர்:
வேதாந்த சிரோமணி, தமிழ் வித்வான்
என். ஸ்ரீநிவாசன்,
ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர் (ஓய்வு)
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
மற்றும் ஆய்வு மையம்
தஞ்சாவூர்.

2015] [விலை ரூ. 110-00

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

நூற்பதிப்பு விளக்கக் குறிப்பு

நூற்பெயர்	:	வீணை
பதிப்பாசிரியர்	:	என். ஸ்ரீநிவாசன்
வெளியிடுபவர்	:	இயக்குநர், சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
வெளியீட்டு எண்.	:	408
மொழி	:	சம்ஸ்க்ருதம் - தமிழ்
பதிப்பு	:	மூன்றாம் பதிப்பு
வெளியீட்டு நாள்	:	2015
தாள்	:	TNPL 11 கி. கி
நூல் அளவு	:	25 x 19 செ. மீ.
பக்கங்கள்	:	78
படிகள்	:	500
எழுத்து	:	12
அச்சிட்டோர்	:	ஒளி அச்சுக்கோப்பு மற்றும் காப்பி பிரிண்டர் அச்சு, சரசுவதி மகால் நூலகம்.
புத்தகக்கட்டு	:	மெலிந்த அட்டை
பொருள்	:	இசைக்கருவி-வீணை
விலை	:	ரூ. 110 -00

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தமிழகத்திற்கு கலை மற்றும் பண்பாட்டிற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் தஞ்சைமாநகரத்தில் அமைந்து தரணி முழுமைக்கும் அறிவுச்செல்வமாகப் பயன்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அரும்பெரும் நிறுவனம் சரசுவதி மகால் நூலகமாகும். இந்நூலகத்தை அணி செய்கின்ற அரிய சுவடிகளில் வெளிவராத சுவடிகளை மொழிப்பண்டிதர்களைக் கொண்டு நூல்களாக சிறப்பான முறையில் பதிப்பித்து வெளியிட்டு வருகின்றது. அவ்வரிசையில் வீணை என்னும் இந்நூல் தற்போது மூன்றாம் பதிப்பாக வெளியிடப்படுகின்றது.

பாரதியார், கானத்திலே அமுதாக நிறைந்த கவிதையிலே உயர்நாடு என்று பாடினார். எனவே, இசை, கவிதை மனிதனின் வாழ்வில் இணைந்து இன்பம் ஊட்டுவன. நம் நாட்டில் இசைக்கருவிகள் தோற்கருவிகளாகவும், துளைக்கருவிகளாகவும், நரம்பிசைக் கருவிகளாகவும், உலோகக் கருவிகளாகவும் பல்வேறு கருவிகளை நம் முன்னோர்கள் கண்டுபிடித்து மக்களை மகிழ்வித்ததுடன் தாங்களும் மகிழ்வுற்றனர்.

மக்களின் பொழுதை இன்பமாக்கி, அரசர்களும், இவ்வகைக்கருவிகள் தோன்ற அவர்களுக்குத் துணைநின்றனர் எனில் மிகையில்லை. இலங்கைவேந்தன் வீணை வாசிப்பதில் வல்லவன்; வீணைக்கொடியுடையவன்; அகத்தியருக்கும் இராவணனுக்கும் வீணை வாசிப்பதில் போட்டி ஏற்பட்டு, அகத்தியர் வென்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்நூலின் பதிப்பாசிரியரான இந்நூலக முன்னாள் சம்ஸ்க்ருதப் பண்டிதர் திரு. என். ஸ்ரீநிவாசன் அவர்கள் வீணைக்கருவியைப் பற்றி வடமொழி இலக்கியங்களில் காணப்படும் செய்திகளைத் தொகுத்துத் தமிழாக்கத்துடன் தந்துள்ளார். இந்நூலில் இவர் பல்வேறு நாட்டிய நூல்களில் காணப்படும் வீணை இலக்கணங்களைத் தொகுத்து உரிய மூலச் சுலோகங்களுடன் சிறப்பாக பதிப்பித்துள்ளார். அன்னாருக்கு என் பாராட்டுக்கள்.

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

இந்நூல் வெளிவரத் தேவையான நிதியுதவி நல்கிய அரசுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்நூல் நன்கு வெளிவர ஆவன செய்துள்ள சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் (பொ.) திரு. இரா. ஜெய்னுலாப்தீன், எம்.எஸ்.ஸி., அவர்களுக்கும், நூலகர் முனைவர் எஸ். சுதர்ஷன். M.A.,B.Lit.,M.L.I.S.Ph.D.. அவர்களுக்கும் மற்றும் நூலகப்பணியாளர்களுக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்நூல் இசை ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும், இசை ஆர்வலர்களுக்கும், இசை கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களுக்கும் பெரிதும் உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தஞ்சாவூர்
28-09-2015

டாக்டர் என். சுப்பையன், இ.ஆ.ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

ஸ்ரீ:

முன்னுரை

நமது பாரதத் திருநாட்டுக்குப் பல்வேறு சிறப்புக்கள் இருந்தாலும், நமது தொன்நெடுங்காலமாகப் பேணிவரும் கலைகள், கலாச்சார பண்பாடுகளை உலக நாடுகள் வியந்து போற்றுகின்றன. இந்திய மண்ணின் மைந்தர்களாகத் திகழ்ந்த கல்வியறிவற்ற கலைஞர்களும், கல்வியாளர்களும், பேரரசர்களும் இக்கலைகளுக்காகவே வாழ்ந்தும், கலைஞர்களை வாழவைத்தும், கலைகளைக் கட்டிக் காத்தும் வந்துள்ளனர். இத்தகைய கலை மரபுகளில் "இசைக்கலை" சிறப்புவாய்ந்ததொரு கலையாகும். இவ்விசையின் பிரிவில் தோற்கருவிகள், நரம்பிசைக்கருவிகள், துளைக்கருவிகள், உலோகக் கருவிகளின் பயன்பாடுகளும் இந்தியத் திருநாடு முழுவதுமே வழங்கிவந்துள்ளன எனில் மிகையில்லை. இவற்றில் நரம்பிசைக் கருவிகள் என்றதொருபிரிவில் "வீணை" என்று வழங்கும் இசைக்கருவிபற்றி ஸம்ஸ்கிருத இலக்கியத்தில்—குறிப்பாக நாட்டிய சாஸ்த்ர நூல்களில் காணப்படும் கருத்துக்களை மட்டுமே இங்கு தொகுத்து ஆராயப்படுகிறது.

தந்தி வாத்தியங்கள் அனைத்தையுமே "வீணை" என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வில்லால் வாசிக்கும் கருவிகளையும், மற்றும் பிற உபகரணங்களால் வாசிக்கும் கருவிகளையும் வீணை என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டுள்ளனர். உதாரணமாக, ராவணஹஸ்தா, பினாகீ போன்ற வீணைகளைக் குறிப்பிடலாம். இதைப் போன்றே தமிழ் மொழியில் (சங்க இலக்கியங்களிலும்) "யாழ்" என்ற சொல்லாலேயே குறிப்பிட்டுள்ளனர். உதாரணமாக வில் யாழைக் குறிப்பிடலாம். பத்துப்பாட்டினுள் பெரும்பாணாற்றுப்படை என்னும் நூலில் வில் யாழைப் பற்றியும், அதன் உறுப்புக்களைப் பற்றியும் மிகத்தெளிவுபட விளக்கியுள்ளார்.

" .. .. குமிழின்
புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மரற்புரி நரம்பின்
வில்யா ழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சி"

(பத்துப் 4, பெரும்பாண். செய். வரி 180 — 182)

குமிழ் மரத்தின் வளைவுள்ள கிளையை எடுத்துக்கொண்டு மரற் (மருள்)ஐக் கயிறாக (நாணாக)த் தொடுத்து மற்றொரு வில்லால் வாசிக்கும்

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

பழக்கம் உடையவர்கள் குறிஞ்சி நில மக்கள் என்பதைப் புலவன் கூறும்போது 'வில்யாழ்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்.

இதில் பயன்படும் பொருட்கள் இரண்டு. 1. குமிழங் கொம்பு. மற்றொன்று அக்கொம்பினை வளைத்துக்கட்டும் மரல்கயிறு. இவ்விரண்டு மட்டுமே. மற்ற யாழுக்குரிய உறுப்புக்களை இங்கு கூறவில்லை. வில்லாக வளைத்துக்கட்ட குமிழங் கொம்பே கோடு. இதற்குரிய நாண் 'மருள்' என்று வழங்கும் கத்தாழை (வகை) நார். இந்தக் கத்தாழையை மணிக்கயிறு போல் நன்கு திரித்து ஒரு கோட்டில் வில்லுடன் இறுக்கமாகக் கட்டி மற்றொரு கோட்டில் கட்டாமல் சுற்றி எஞ்சிய கயிரை இடக்கையில் பிடித்துக்கொள்வர். அதில் மற்றொரு வில்யாழ் கொண்டு வில் நாணில் உராய நாதம் எழும்.

இதனால் வில்யாழிற்கு ஓரேயொரு நரம்புதான் என்பதும், ஒரே கோடுதான் என்பதும் பெறப்படுகிறது. இதில் குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய குறிஞ்சிப்பண்ணை எப்படி வாசிக்க முடியும்? என்று ஐயுற்ற டாக்டர் வரகுண பாண்டியன் (பாணர் கைவழி எனப்படும் யாழ் நூலில்) வினவுகிறார்.

கேரள மாநிலத்திலுள்ள கள்ளிக்கோட்டைப் பகுதியில் 'பெருந்தல் மன்னா' என்ற சிற்றூருக்கருகிலுள்ள காட்டில் மாடுகளை மேய்த்துக்கொண்டு பிச்சையெடுக்கும் 'புள்ளுவர்' எனப்படும் மலைவாழ் மக்கள் தங்கள் கையில் இன்றும் வில்யாழ் ஒன்றைத் தம் கையில் வைத்திருக்கின்றனர். இந்த வில்யாழின் ஒரு கோடியில் கற்றாழைக் கயிற்றை ஒரு முனையில் கட்டி, அக்கயிற்றின் மறுமுனையை அந்த வில்லின் மறுகோடியில் கட்டாது அதில் கோத்து, வில்லின் ஒரு பக்கமாகத் தம் இடக்கையால் இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு. வலக்கையில் ஒரு சிறு மூங்கில் பிளாச்சு அல்லது சில்லலைக்கொண்டு அதில் தெரிக்க அதிலிருந்து ஒலி எழுகிறது. அவர்களது இடக்கையிலுள்ள நாண்கயிற்றை இழுக்க, இழுபடுவதற்கேற்ற ஒலி பேதங்களை உண்டாக்கு கிறது இதற்குத் தக்கபடி பாடுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் வரகுணபாண்டியர்.

இதேபோன்றதொரு அமைப்பை மணிப்பூர் மாநிலத்திலுள்ள கிராமீய இசைக்கலைஞர்கள் பீனா என்னும் பினாகி வீணையை மீட்டுவதாக அறிய முடிகிறது.

இந்த வீணையின் அமைப்புமுறையையும் சுருக்கமாக இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சுமார் 6 அடி உயரமுள்ள வளையும் தன்மையுள்ள மூங்கில்

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

மரத்தைக் கணுவில்லாமல் சுத்தம் செய்துகொண்டு, பால்சாம்பிராணியை உருக்கி, அதில் குதிரைவால் மயிர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துத் திரித்துக் கொண்டு, தந்திபோல் செய்துகொள்கின்றனர். குதிரைவால் மயிரின் கயிற்றை மூங்கிலின் அடிப்பகுதியில் நன்கு பிணித்துக்கொண்டு, இடக்கால் பாதத்தில் அடிப்பகுதியை நன்கு (குடம்போன்ற—மிதிக்கும் வசதியுள்ள பகுதியை) மிதித்துக்கொண்டு, மிகுந்துள்ள ரோமத்திரியை மூங்கிலின் மறுகோடியில் பிணிக்காமல், அதன் எஞ்சிய பகுதியை இடக்கையில் சுற்றி வளைத்துப் பிடித்துக்கொண்டு, வலக்கையால் முன்சொன்ன முறைப்படியே குதிரை ரோமத்தில் செய்த வில்லை (Bow) க்கொண்டு, வில்லின் ரோமத்தில்.தேய்க்க நாதம் எழுகிறது. இதில் ஸ்வரபேதங்களை உண்டாக்க, இடக்கையில் எஞ்சியுள்ள ரோமக்கயிற்றை இழுக்க, அதன் முடுகிய நிலையில் உராயும் தன்மையால் ஒலிபேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதுவே பினாகீ வீணையின் பயன்.

வடமாநிலத்தில் வாழும் கிராமீயக் கலைஞர்கள் பயன்படுத்தும், முறையும், தென்கோடி மாநிலமான கேரளத்து மலைவாழ் மக்கள் பயன் படுத்தும் முறையும் ஏறக்குறைய ஒன்றாகவே இருக்கிறது. இதில் பயன் படுத்தும் மரமும், கயிறுமே வேறுபாடு. முறை மட்டும் ஒன்றே. இதனை எண்ணும்போது இந்திய இசை மக்களிடம் எத்தகைய ஒருமைப்பாட்டை உணர்த்துகிறது? என்று அதிசயிக்கத் தோன்றுகிறது. இதிலிருந்து சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த வில்யாழும், பினாகி என்னும் வீணையும் காலத்தால் பழமை வாய்ந்த இசைக்கருவிகள் என்று புலப்படுகிறது.

இதைப்போலவே மற்றொரு செய்தியையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். யாழின் உறுப்பான பத்தலில் (குடத்தில்) தோலைப் பயன் படுத்தி அதனை மூடிவந்துள்ளனர் சங்ககால மக்கள். இத்தோலுக்குப் "பச்சை" என்று கூறுவர். இது பத்தலின் திறந்த வாயினை மூடித் தைக்கப் படுமுன் 'பச்சை' என்றும், தைக்கப்பட்டபின் 'போர்வை' என்றும் அந்நாளில் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இத்தோலை துவர் ஊட்டிப் பாடம் செய்து, சிவந்த மஞ்சள் வண்ணச் சாயமிட்டு வந்துள்ளனர் என்பதை சிறுபாணாற்றுப் படையின் 225 – 226 ஆம் வரிகளில்,

"கானக் குமிழின் கனிநிறங் கடுப்ப
புகழ்வினைப் பொலிந்த பச்சையோடு" என்றும்,

பொருநராற்றுப்படையின், 5 — 9 வரிகளில்

"விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை
எய்யா விளஞ்சூற் செய்யோ ளவ்வயிற்

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

றைது மயிரொழுகிய தோற்றம் போலப்
பொல்லம் பொத்திய பொதியுறு போர்வை"

என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. இதன் வாயிலாக பத்தலில் தோலைப் போர்த்தி மூடும் வழக்கம் இருந்துள்ளது என்பது தெளிவு. பாடம் செய்யப் பட்டத் தோலை பத்தலில் பிசின் (பசை) தடவி மூடிய பின் அதன் உதடுகள் வெளியே தெரியாதிருக்கும் பொருட்டும், உறுதிக்காகவும், அழகுக்காகவும் யானையின் தந்தங்களால் செய்யப்பட்ட பூவேலைப்பாடுகளுடன் 'யாப்பு' செய்வார்கள்*.

இதைப் போலவே, வடஇந்தியாவில் இன்றும் கிராமீய மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் 'ராவணஹஸ்தா' என்னும் வீணையில் பதப்படுத்தப் பட்ட தோலைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். தோலைப் பயன்படுத்தும் செய்திகளை 14ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த 'கும்பகர்ணர்' என்னும் மன்னன் தனது நூலில்

"कर्परस्योर्ध्वरन्ध्रे तु चतुरङ्गुलविस्तृते ।
शुष्कचर्मावपि हिते जीवां संस्थाप्य वैणवीम् ॥"

கர்பரஸ்யோர்த்வரந்த்ரே து சதுரங்குல விஸ்த்ருதே ।
சுஷ்கசர்மாவபி ஹிதே ஜீவாம் ஸம்ஸ்தாப்ய வைணவிம் ॥

[பொருள்: தேங்காய் கொப்பரையில் நான்கு அங்குல விஸ்திரண முள்ள காய்ந்த தோலைப் போர்த்தி, அவ்விடத்தில் 'ஜீவா' என்று சொல்லப் படும் ஜீவாளத்திற்காக (பட்டுநூலை) ப்பயன்படுத்தவேண்டும்,] என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். (இந்நூலின் பக்கம் – 27)

மேலும், கி.மு. 200க்கும் கி.பி 400க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் கலைஞர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்ததும், அஜந்தா, நாகார்ஜுனகுண்டா போன்ற குகை ஓவியங்களில் காணப்படுவதுமான கச்சபீ என்னும் வீணை யிலும் காய்ந்த தோலை போர்த்தியுள்ளனர் (இந்த வீணை தற்கால வீணை யைப் போலில்லாமல் உருவத்தில் சிறியதாகவும் குடப்பகுதி பெரியதாகவும் காணப்படுகிறது.) இதன் குடப்பகுதியில் அழகிய தோலினால் மூடப்பட வேண்டும்** என்று குறிப்பிடுகிறார் நாராயணர் என்னும் புலவர். இப்புலவர் கி. பி. 1600க்கு முன் வாழ்ந்தவர்.

---

* பாணர் கைவழி எனப்படும் யாழ் நூல். பக். 88.

** "शिरोगर्भः पिधातव्या चर्मणा कोमलेन च"
"சிரோ கர்ப: பிதா தவ்யா சர்மணா கோமலேன ச" (இந்நூல் பக். 24)

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

இங்ஙனம் வீணைகளுக்குத் தோலைப் போர்த்திவருகின்ற வழக்கம் கோவிந்த தீக்ஷிதர் காலம் (கி. பி. 1600) வரை வந்திருக்கலாம். பதிநான்காம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நாராயணர் தோலைப் பயன்படுத்துவதைக் கூறியுள்ள போது 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கோவிந்த தீக்ஷிதர் தனது நூலில் குறிப்பிடவில்லை. தோலுக்குப் பதில் பலகையைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். கோவிந்த தீக்ஷிதரின் காலத்திலோ அல்லது பின்போதான் தற்போது நாம் காணும் வீணை ஒரு புதிய வடிவமுடன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்று அறிய முடிகிறது. இதிலிருந்து சங்க காலந்தொடங்கி 16ஆம் நூற்றாண்டுவரை மக்களிடையே புழங்கிவந்த வீணைகளில் (சில வீணைகளுக்கு) தோல் போர்த்தும் வழக்கமிருந்துள்ளது என்பது தெளிவு. இத்துடன் அத்தோலில் பெரிய துளைகளுமிடப்பட்டு வந்துள்ளன. இத்துளை ஓசையை அதிக அளவில் வெளிப்படுத்தவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இதுவும் சங்ககால யாழ் தொடங்கியே உள்ள மரபாகும்.

சங்க இலக்கியங்களில் "மணி நிரைத்தன்ன வனப்பின் வாயமைத்து" (சிறுபாண் — செய்யுள் வரி 223) "எண்ணாட்டிங்கள் வடிவிற்றாகி, பண்ணா வில்லா வமைவருவறுவாய்" (பெருநா — செய்யுள் வரி 11–12) என்ற வரிகளாலும், இதனை அறியலாம். இதேபோன்றே கின்னரீ என்னும் வீணையில் பெரிய துளையிடப்பட்டிருந்தது என்பதைக் கீழே காணும் வரிகளால் அறியலாகும்.

"आरभ्य त्र्यङ्गुलात्किञ्चियावच्च चतुरङ्गुलम् । अग्रादङ्गुलमुत्सृज्य सुषिरं तत्र कल्पयेत् ॥"
(பக்கம் 12) என்றும்.

"दण्डमानं दधद्गर्भे सुषिरं पृथुलं समम्" (பக்கம் 33)

"अर्धाङ्गुलपरीणाहं विदध्यात् सुषिरं ततः । अधस्तात्तिर्यगपरं रन्ध्रं सोऽभयतो मुखम् ॥

अधस्तादूर्ध्वरन्ध्रस्य सार्धत्र्यङ्गुलके भवेत् ॥" (பக்கம் 34)

இத்தகைய அமைப்புள்ள மத்தகோகிலம், கபிலாஸிர, ஸாரங்கவீணா போன்ற பல வீணைகளில் "வறுவாய்" என்று கூறப்படும் துளைகளிடப் பெற்றிருக்கின்றன. ஆயின், தற்காலத்தில் காணப்படும் வீணைகளில் இத்தகைய பெரிய துளைகளுக்குப் பதில் சிறிய துளைகளுடன் கூடிய கண்போன்ற அமைப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மாற்றுவதற்குரிய காரணம், இந்தப் பொந்துகளில் (துளைகளில்) பூச்சிகளும், எலிகளும் நுழைய வாய்ப்புக்களுண்டு. பிற்காலத்தில் புதிய வடிவுடைய வீணைகளுக்கு இதனை மாற்றி இரண்டு கண்களைப் போன்ற அமைப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதும் தெளிவாகிறது. இதனை திரு. ஆ. அ. வரகுணபாண்டியர் அவர்களும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

தேன்மெழுகின் பயன்பாடு :- சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் யாழ்களில் மெழுகுச் சட்டம் (தந்திரிகரம்) பற்றிய எந்தக் குறிப்புமில்லை. ஆயின், வடஇந்தியாவில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே தேன் மெழுகைப் பயன்படுத்தியும், அதில் வெண்கலத்தாலான உலோகக் கம்பிகளைப் பதிக்கும் வழக்கமிருந்துள்ளன. ஜைன, புத்த சமயத்தவர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே தோலுக்குப்பதில் பலகையைப் பயன்படுத்தும் அமைப்புக்களுடைய வீணைகள் தோன்றியுள்ளன. மக்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்தியும் வந்துள்ளனர் என்பது தெளிவு. மெழுகுச்சட்டம் அமைக்கும் செய்திகளைப்பற்றி இந்தத் தொகுப்பு நூலில் பல சான்றுகள் உள்ளன. அவை வருமாறு :

"वासोमर्षीविमिश्रेषा मदनेन विधारिता ।" பக். 12

"कांस्यजा लोहजा वाऽथ गृध्रपक्षोऽस्थिजा अथ ।
चतुर्दशस्वस्थाने सारिकाः स्युश्चतुर्दश ॥" பக். 14

"श्लक्ष्णवस्त्रमषीमिश्र मदनेन विनिर्मिताः" பக். 14

"मषीमिश्रेण वस्त्रस्य विशुद्धेनाग्निना भृशम् ॥
इष्टिकाचूर्णमिश्रेण दृढार्थं मर्दितेन वा ।
मधूच्छिष्टेन संश्लिष्टाः ॥" பக். 18

ஆகவே, கோவிந்த தீக்ஷிதர் புதிய வீணையைப் படைக்கு முன்னரேயே மெழுகும், உலோகக் கம்பிகளும் வீணைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பதை அறியலாம்.

வீணைக்குப் பயன்பட்ட தந்திகள் :

தற்காலத்தில் உலோகக் கம்பிகளையே பயன்படுத்தி வருகின்றனர். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் குதிரைவால் மயிர், யானைவால் மயிர் அளவுள்ள எஃகுக் கம்பிகள், பித்தளைக் கம்பிகள், ஆட்டுவால் மயிர் (கம்பளி), மற்றும் நன்கு முறுக்கிய பட்டு நூல் கயிறு போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை, கீழே காணும் சுலோகங்களால் அறியமுடிகிறது.

* "अथोमयं तत्र तन्त्रीं गजकेशसमां दृढम् ।" பக்கம் 12

"गजकेशनिभा तन्त्री निबद्धा ककुभे दृढम् ॥ பக்கம் 14

"अश्ववालाधिकेशोत्थो गुणः कोणस्य कल्प्यते ।" பக்கம் 22

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

"दशरन्ध्रेषु पश्चाच्च पट्टसूत्रविनिर्मिता: ।" பக்கம் 25

"छागवालोद्भवां मन्द्रे मध्ये चैवाथ पट्टजाम् ।" ,,

"कौशेयै: पट्टसूत्रैर्वा तन्त्रीयुग्मं प्रकल्पयेत् ।" பக்கம் 31

குதிரை வாலில் உள்ள ரோமங்களை கயிறாக (தந்தியாக)த்திரிக்கவும், உறுதியாகவும் பிரியாமலுமிருக்க பால் சாம்பிராணியைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். பால் சாம்பிராணியை உருக்கி அதில் தந்திபோல் திரிக்கப்பட்ட ரோமத்தை, நனைத்து தந்தியாக உபயோகித்துள்ளனர். (பினாகி வீணையைக் காண்க) இதனால் ரோமத் தந்தி முடமுடப்பாகவும், சொரசொரப்பாகவும் இருக்கும். இதே முறையில் அமைக்கப்பட்ட வில்லைக் கொண்டு அதில் உராய நாதம் கிளம்பும்.

இன்று புகழுடன் விளங்கும் 'வயலின்' வாத்தியத்தை இசைக்கப் பயன் படுத்தும் வில் (Bow) வில், குதிரைவால் முடியையே பயன்படுத்தி வந்தனர். (இன்று அது செயற்கை இழைகளால் ஆக்கப்பெற்று பயன்படுத்தப்படுகிறது.) இதனை சொரசொரப்பாக்க ரோஸின் (Rosin) என்ற பால் சாம்பிராணியுடன் கூடிய பொருளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இது பலரும் அறிந்த செய்தியேயானாலும் பால் சாம்பிராணியுடன் கூடிய குதிரைவால் ரோமத்தைப் பயன்படுத்தும் பழக்கம் இந்தியாவில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே நடைமுறையில் கொண்டுவந்துள்ளனர் என்பது ஒரு அரிய செய்தியாகும்.

பயன்படுத்திய மரங்கள் :

மூங்கில் முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்திருக்கிறது. அடுத்ததாக கருங்காலி, செஞ்சந்தனமரம், கடுக்காய் மரம், சந்தனமரம், உதும்பரம் என்னும் அத்திமரம், பூதமரம் (Terminaliabolerica), பலாமரம் போன்ற மரங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். குறிப்பாக மிகப் பழைய வீணைகளில் மூங்கில் மட்டுமே இருந்துள்ளன. காலச்செல்லச்செல்ல அதன் நாதத்தை அதிகப்படுத்தவே குடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆரம்ப காலங்களில் சுரக்குடுக்கை, பரங்கிக்குடுக்கை, தேங்காய்க்குடுக்கை போன்றவைகளே குடங்களாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அவைகள் மிகவும் மெல்லியதாக இருந்தமையாலும், எளிதில் உடையும் தன்மையுள்ளமையாலும் மரங்களைக் குடைந்து செய்யப்பட்ட குடங்களாக அவை வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. இவை களை இணைப்பதற்குரிய வீணாதண்டம் (மெழுகுச்சட்டம்) மட்டும், பலகாலம்

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

மாறாமல் மூங்கிலையே பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். பின்னாளில்தான் அதற்கும் மரங்களைப் பயன்படுத்தி அதன்மேல் மெழுகுச்சட்டங்களையும், கோல்கள் என்னும் உலோகக் கம்பிகளையும் பொருத்திப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர் என்பதையும் அறியலாகும்.

இத்தகைய அமைப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கோவிந்த தீக்ஷிதரின் காலத்திலோ, அல்லது அதற்கு முன்பின்னாகவோ இன்று காணப் படும் வீணையின் அமைப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளனர் என்பது தெளிவு. இதிலும் மராட்டிய மன்னன் துளஜா சில மாற்றங்களைச் செய்துள்ளார். 'தான் செய்துள்ள வீணையில் அடிப்படையாகவுள்ள கூறுபாடுகளை மாற்றாமலும், மெட்டுக்களை மாற்றாமலும், 'நாதம்' அதிகமாக வெளிப்படுத்தவும். அதே சமயம் இன்னும் அழகு வாய்ந்த தோற்றத்தையும் வீணையில் செய்துள்ள தாகக்' குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(रूपभेदं विना लोके स्वरयोजनमात्रतः ।)

ஆகவே பல்வேறு காலங்களில் கலைஞர்களும். அறிஞர்களும் ஆராய்ந்ததின் பயனாலும், கடின உழைப்பாலும் ஏற்பட்டதொரு வடிவமே இன்று காணப் படும் வீணை என்பதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது.

இந்நூலில் காணப்படும் வீணை லட்சணங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ள ஆசிரியர்களின் வரலாறு

சோமேஸ்வரர்

ஆறாவது சாளுக்கிய விக்ரமாதித்தன் என்ற பெயருடன் 'கல்யாண்' (மராட்டிய மாநிலம்) என்ற நகரைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு கி பி. 1076 — 1127 வரை ஆட்சி செய்த 'திருபுவன மல்லரின்' மகன் சோமேஸ்வரர். சோமேஸ்வரருக்கு பூலோக மல்லன் என்ற பெயருண்டு. இவர் எழுதிய நூல் மானஸோல்லாஸம் என்னும் அபிலஷிதார்த்த சிந்தாமணி. இந்த நூலில் தனது தந்தை திருபுவன மல்லன் நடத்திய போர் முறை பற்றிய செய்திகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சோமேஸ்வரர், தன் தந்தைக்குப்பின் கி. பி. 1127 — 1136 வரை அரசு புரிந்தார். சோமேஸ்வரரின் மகன் ஜகதேக மல்லன் என்னும் ப்ரதாபன் சோமேஸ்வரருக்குப்பின் ஆட்சி புரிந்தார். இவர்கள் மேற்குத்திசை சாளுக்கிய வம்சத்தின் (Westen Calukya dynasty) என்று வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

சோமேஸ்வரர் எழுதிய அபிலஷிதார்த்த சிந்தாமணி என்னும் நூல் ஒரு கலைக்களஞ்சியமாகத் திகழ்ந்தது. ஆயின் அது நமக்கு முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. இவர் காலத்தில் வாழ்ந்த 'பில்ஹனன்' என்ற ஸம்ஸ்கிருதப் புலவன் எழுதியுள்ள நூலின் வாயிலாக 'இசை நூல்' எழுதியதாகவும் அதில் கீதம், வாத்யம், நிருத்தம் என்பவைகள் அபிலஷிதார்த்த சிந்தாமணியில் இருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த நூல் 16,000 சுலோகங்களைக் கொண்டது. என்று இசையாராய்ச்சியாளர் ஸ்ரீமான் M. ராமகிருஷ்ண கவி 'பரதகோசம்' என்னும் நூலின் முகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சோமேஸ்வரர் இசை மற்றும் நாட்டியத்தில் சிறந்த புலமை பெற்றவர். 'குண்டலீ' என்னும் நாட்டிய வகையை மேம்படுத்தி அதனை பொதுமக்கள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் ஆகியோர் கூடியுள்ள சபையில் ஆடியும் காட்டியவர். இந்த குண்டலீ நாட்டியம் இன்றும் மராட்டிய மாநிலத்தில் ஆடி வருகின்றனர் கலைஞர்கள். தற்காலத்தில் இது கொண்டினி (gondini) என்று அழைக்கப் படுகிறது. கலையார்வத்தால் தன் மகன் ப்ரதாபனிடம் ஆட்சிப் பொருப்பை ஒப்படைத்துவிட்டு கலைக்காகவே தனது வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர் சோமேஸ்வரர் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர்.

ஹரிபாலர்

இவர் தேவகிரி யாதவ குலத்தினர். ஸௌராஷ்டிர தேசத்து அரசர். கி. பி. 1312 — 1318 வரை வாழ்ந்தவராக அறியமுடிகிறது. "ஸங்கீத ஸுதாகரம்" என்ற நூலை இயற்றியுள்ளார். இவர் இந்த நூலை இயற்றக் காரணமாகக் கூறுவது சிந்திக்கத் தக்கது. "காவிரிக்கரையில் இருக்கும் ஸ்ரீரங்கத்தில் நாட்டியக் கலையை நன்கு அறிந்துள்ள நாட்டிய மகளிருக்காக இந்த "ஸங்கீத ஸுதாகர"த்தை எழுதியுள்ளேன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

("श्रीरङ्गेकावेरीतीरे नाट्यविद्यावतीनां स्त्रीणां प्रयोजनमुद्दिश्य सङ्गीतसुधाकरं रचयामास")

ஹரிபாலர் "விசார சதுர்முகர்" என்ற பிருதுடன் வாழ்ந்தவர். சுல்தான்களுடன் போர் தொடுத்தபோது கி. பி. 1318ல் முபாரக் என்பவரால் கொல்லப்பட்டார் என்று வரலாற்று ஆசிரியர் திரு. எம். கிருஷ்ணமாச்சாரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

குப்பகர்ணர்

இவர், ராஜபுத்திர பரம்பரையில் வந்தவர். இவர், கி. பி. 1449ல் 'ஸங்கீத ராஜம்' என்ற நூலையும், (Chandi) என்ற இலக்கண நூலையும், கீதகோவிந்த மஹா காவியத்திற்கு 'குறிப்புரையும்' எழுதியுள்ளார் டில்லி சுல்தான்களுடன் போரிடுவதிலேயே இவரது காலத்தின் பெரும்பகுதி கழிந்து விட்டது. இவரியற்றிய, இசையாராய்ச்சி நூலான 'ஸங்கீதராஜம்' என்ற நூலைப் பின்பற்றி எழுதிய புலவர்களில் அபினவகுப்தர், விப்ரதாஸர், அசோகர், தேவேந்திரர், மதனர், பண்டிதமண்டலி போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இவரே 'பக்த மீராபாயி'யின் கணவர் என்று சில ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். கீதகோவிந்தத்தின் குறிப்புரை பற்றியும், ஸங்கீதராஜம் பற்றியும் கும்பகர்ணரின் மகனும், மகளும் கி. பி. 1480ல் கல்வெட்டின் மூலம் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

நாராயணதேவர்

இவர், கி. பி. 1600க்கு முன் வாழ்ந்தவராக அறிய முடிகிறது. கிமிடி (Kimidi) மண்டலத்தை அரசு புரிந்தவர். நாராயணர், இசை பற்றி பல நூல்களை இயற்றியவர். அவற்றில் சில: ஸங்கீத தாமோதரம், கோஹலீயம், ஆதிபரதம், நாட்டிய தர்ப்பணம், ஸங்கீத கௌமுதீ, ஸங்கீத ஸார: கீத ப்ரகாசிகா, மம்மடக்ருதா – ஸங்கீதரத்நமாலா, கலாங்குர ப்ரபந்தம் முதலிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

வேமபூபாலன்

இவர், கொண்டவீடு என்ற ஆந்திர நாட்டின் (ஒரு பகுதியை) ராஜமுந்திரியை அரசு செலுத்தியவர். சுமார் கி. பி. 1400ல் இவர் வாழ்ந்ததாக அறியலாம் இவர் இசையிலும், இலக்கியங்களிலும் சிறந்த புலவர். இவர் இயற்றிய நூல்களில் ஸங்கீதம், சாகித்ய சிந்தாமணி ஆகியவை புகழ் பெற்றவை. சாஹித்ய சிந்தாமணி என்ற நூலில் வாத்யம், ந்ருத்தம் என்ற பகுதியில் 6000 கிரந்தம் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. கீதம் என்ற பகுதி கிடைக்கவில்லை.

மன்னர் ரகுநாத நாயக்கர், மன்னர் துளஜா, வேங்கடமகி ஆகியோரைப் பற்றிய வரலாற்றுச் சுருக்கம் நூலின் உள்ளேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

நன்றியுரை :

இந்த சிறிய நூல் பல்வேறு நாட்டிய நூல்களில் காணப்படும் வீணா லக்ஷண ங்களைத் தொகுத்து உரிய மூலச்சுலோகங்களுடன் வெளியிடவேண்டும் என்றும், அது ஆராய்ச்சியாளர்களுக்குப் பயன்படுமென்றும் கருதினேன். அதன் விளைவாகத் தோன்றியதே இந்நூல். சம்ஸ்கிருதம் தெரியாதவர்களுக்கும் இவைபற்றி அறியவேண்டும் என்று கருதி, தமிழில் சிறிய மொழியாக்கமும் செய்துள்ளேன். இது முழுமையான மொழியாக்கமில்லை. இருப்பினும், கூடியவரை அனைத்து வீணைகளின் இலக்கண — அமைப்பு முறைகளைக் கொண்டுள்ள மூலச்சுலோகங்களுடனும் தமிழாக்கத்துடனும் முதன்முதலாக சிறிய அளவில் வெளிவருகிறது. பரதகோசம் என்னும் அரிய நூலைத் தொகுத்த திரு எம். ராமகிருஷ்ண கவிக்கும், வெளியிட்ட திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்திற்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நூலை இந்நூலகப் பருவ இதழில் வெளியிடுவதற்கு ஏற்றவகையில் சிறிய அளவில் தற்போது வெளிவந்தாலும் எதிர்காலத்தில் இது இன்னும் பல செய்திகளுடன் தனி நூலாக வெளியிட இறையருள் துணைநிற்கவேண்டும். இதனை நூலாக வெளியிட எனக்கு அனுமதி நல்கிய இந்நூலக இயக்குநர் முனைவர். மு. இராசாராம், இ. ஆ. ப., அவர்களுக்கும், இந்நூலக நிருவாக அலுவலரும், இலக்கியவாதியுமான திரு. சாமி. சிவஞானம், M. A., அவர்களுக்கும், பதிப்பு மேலாளர் திரு. அ. பஞ்சநாதன், M. A., M. L. I. S., அவர்களுக்கும், நூலக அச்சகத்துறை நண்பர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நூல் இசை ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும் என எண்ணுகிறேன்.

தஞ்சாவூர்
4—12—1999

என். ஸ்ரீநிவாசன்,
ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர்.

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

எண்.	தற்காலப் பெயர்	ஸம்ஸ்க்ருதப் பெயர்	பழந்தமிழ்ப் பெயர்
1.	பிருடா - பிற்கடை	शंकुः – कीलकः	ஆணி
2.	வளைவு (யாளி முகத்துடன்)	—	வணர்
3.	மாடம்	लावुकः, कोलम्भकः	மாடகம்
4.	மேரு	मेरुः, करभः	தகைப்பு
5.	நாகபாசம்	उपनाहः	கவைக்கடை
6.	குதிரை	पट्टिका	உந்தி
7.	குடம்	ककुभः वा तुम्बः	பத்தல் — கலம்
8.	குடத்தின் மேற்பலகை	चर्मः (தோல்)	போர்வை (தோல்)
9.	ஒலிக்குரிய நுண்துளைகள்	नादरन्ध्रः वा रन्ध्रः	வறுவாய்
10.	மீட்டுத்தந்திகள்	तन्त्री	பன்மொழி நரம்பு
11.	டகாரி	प्रसेवकः	யாப்பு
12.	மெழுகுச்சட்டத்தின் அடிப்பகுதி (வீணா தண்டம்)	क्रोडः वा प्रवालः	கோடு
13.	காடிச்சக்கை அல்லது காடிப்பலகை		
14.	வெண்கலக்கம்பி (Frets)	सारिका	தந்த்ரீகரம்
15.	மேளம் (தேன் மெழுகுப்பகுதி)	कोणः	புரி நரம்புக்கோல்
		—	திவவு

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

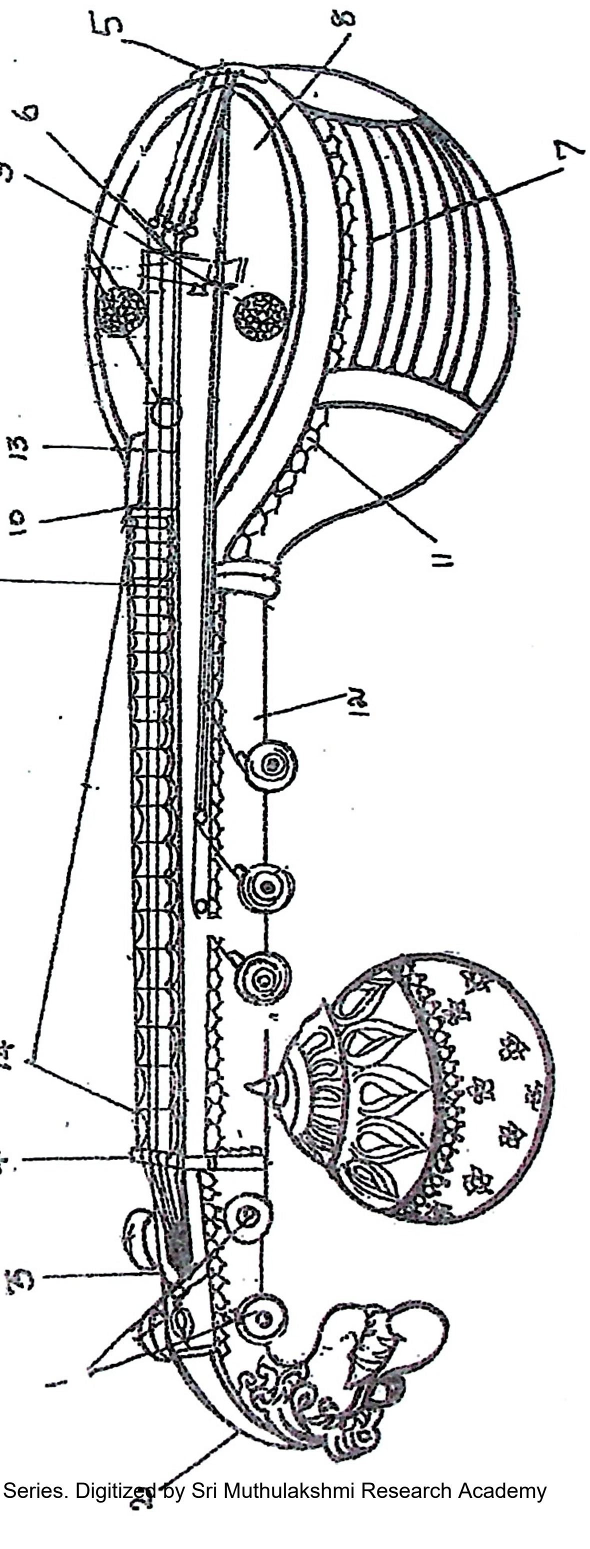

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

॥ श्रीः ॥

ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கியங்களில் இசைக்கருவிகள்

வீணை

மனிதன் தனது வாழ்க்கையில் தோன்றும் அசதி, சோர்வு, துன்பம் ஆகியவற்றை மறக்கவும், மனமகிழ்ச்சிக்காகவும் ஏற்பட்டதொரு சாதனமாக விளங்குவதே கலைகள். இத்தகைய கலைகளில் இசையும், நாட்டியமும் தொன்மைக் காலந்தொடங்கியே மனித குலம் பின்பற்றி வருகிறது. இது காலம், தேசம், மொழி கடந்து உலக ஒற்றுமைக்குரிய சாதனமாகவும் விளங்குகின்றன எனில் மிகையில்லை.

இசை என்பது இசைக்கின்ற காரணத்தால் இசை எனப்பட்டது. மனம், புத்தி, செவிப்புலன் ஆகிய மூன்றையும் ஒருநிலைப்படுத்தி இசையுடன் இசைக்கின்றது. ஆகலால் இசைக்கு மொழி என்பது தடையில்லை. மொழி தெரிந்தால் பாடுகின்ற பாடலின் பொருட்சுவையையும் அறிந்து மகிழலாம் என்பது மட்டுமே. குயில் எந்த மொழியில் கூவுகிறது? அதன் கூவும் சத்தம் காதுகளுக்கும் மனத்திற்கும் இன்பந்தரவில்லையா? புரியாத – தெரியாத மொழியில் பாடுகின்ற பாட்டை வானொலியில் கேட்டு மகிழ்கிறோமே! ஆகவே, இசை என்பது அவனவனின் சுவையைப் பொருத்தே அனுபவிக்கப் படுகிறது. மேலும் குழந்தையைத் தூளியிலிட்டுத் தாலாட்டும் தாயின் இனிய குரலையோ அல்லது அவள் பாடும் மொழிச் சொல்லையோ கேட்டு குழந்தை தூங்குவதில்லை. ஆனால் ஏதோவொரு சீரான ஒலிகளின் வரிசையைச் செவிமடுத்து அதன் மூலம் அதன் மனம் அமைதியடைந்து அந்த அமைதியில் தூங்கிவிடுகிறது. ஆகவே, இசையென்பது சீரான ஒலி அல்லது ஓசையின் வரிசையே. அந்த ஒலி வரிசையே நம் மனவோட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலுள்ளது என்பது தெளிவு. இத்தகைய ஒலியை நமது முன்னோர்கள் ஒழுங்குபடுத்தியுள்ளனர். இதனை ஏழு சுரங்களாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர். இந்த சுரங்களில் ஸ - ப என்ற சுரங்களைத் தவிர மற்ற ரி - க - ம - த - நி என்ற ஐந்து சுரங்களும் இரண்டு சுரங்களாக ஒலிக்கும் தன்மையுடையன. இதனை சுத்த ரிஷபம், சதுஸ்ருதி ரிஷபம் என்று பெயர் கொடுத்து ரி என்னும் 'ரிஷப ஸ்வரம்' இரண்டு வகை. இதைப் போல ஏனைய சுரங்களும் இரண்டு இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. இதை இசைநூல் வல்லார் மூலம்

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

அறிந்துகொள்ளவேண்டியது. இதனை விவரிப்பது இங்கு நோக்கமில்லை. ஆக, இவற்றின் வேறுபாடுகளைக் கொண்டு 72 மேளகர்த்தா ராகங்கள் தோன்றி ஆயிரக்கணக்கான ராகங்கள் தோன்றின. தோன்றியும் வருகின்றன.

இத்தகைய ராகங்களைச் சீராக உணரவேண்டுமாயின் 'வீணை' என்னும் இசைக் கருவியே உறுதுணையாக உள்ளது. இத்தகு சிறப்புமிக்க வீணை பல்வேறு காலங்களில் தோன்றி மக்களிடையே பிரபலமாகத் திகழ்ந்து அதிலிருந்து புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புக்களால் பழமையான வீணைகள் மறைந்துவிட்டன.

வீணைகளின் பலவற்றின் பெயர்கள் இதிகாச, புராண, சமஸ்கிருத இலக்கியங்களிலும், ஆகமங்கள், நாடகங்கள் மற்றும் இசை இலக்கண நூல்கள் ஆகியவற்றில் காணப்படுகின்றன. சில வீணைகளுக்கு இலக்கணங்கள் காணப்பட்டாலும் அவற்றின் அளவு வகைகளை இன்றும் உறுதியாகக் கூற முடியாமலுமிருக்கின்றன. சில வீணைகள் சிற்பங்களாகவும், சித்திரங்களாகவும் திகழ்கின்றன. ஆயின் அது எந்த வகையான வீணை என்று உறுதி படுத்த முடியாமலும் இருக்கின்றன.

மேலும், இந்தியாவிற்கு வாணிகம் செய்ய வந்தவர்கள், இத்தகைய வீணைக் கருவியைக் கண்டு அவற்றிலெழுந்த ஒலியில் காதல்கொண்டு தங்களுடைய நாடுகளுக்கும் கொண்டு சென்றுள்ளனர் என்று இசையாராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். இத்தகைய வீணைகள் நாளடைவில் அங்கு வளர்ச்சி பெற்று புதிய பரிணாமத்துடனும், புதிய பெயருடனும் இன்றும் விளங்குகின்றன எனில் மிகையில்லை. இத்தகைய வாத்ய வகையில் 'மேண்டிலின்' என்பதும் ஒன்று. இதைப் போலவே சரஸ்வதிதேவியின் வீணையின் பெயர் கச்சபி வீணை. இதே பெயரில் பிலிபைன்ஸ் (Philipines) நாட்டில் கட்ஜ்யாபி (Kadjyapi) என்ற பெயரில் இசைக் கருவியொன்று வழங்கிவருகின்றது.[1] ஆயின் இத்தகைய வீணை நம்நாட்டிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கும் சென்றுவிட்டன. நம் நாட்டில் இது மறைந்தேவிட்டது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவபெருமானின் பல திருக்கோலங்களில் 'வீணாதரர்' என்றதுமொன்று. 'பிரலயம்' என்று கூறும் யுகமுடிவில் இவ்வுலகம் முற்றும் அழிந்து விடும். அப்போது உலகம் நீரால் மூழ்கியிருக்குமாம். இந்நிலையில் சிவபெருமான் மீண்டும் உலகைத் தோற்றுவிக்க எண்ணங்கொண்டு வீணையைக் கையில் கொண்டு அதனை இசைத்து உலகை 'நாதத்தால்' உருவாக்குகின்றார் என்று புராணங்கள் கூறும். இக்கருத்தை திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும்

---

1. T இசை உலகம் ... [illegible]

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

"பெருங்கடல் மூடிப் பிரளயங் கொண்டு பிரமனும் போய்
இருங்கடன் மூடி இறக்கும் இறந்தான் களேபரமும்
கருங்கடல் வண்ணன் களேபர முங்கொண்டு கங்காளராய்
வருங்கடல் மீள நின்றெம் மிறை நல்வீணை வாசிக்குமே"

என்ற தேவாரத்தால் கூறுகிறார். இத்தகைய திருக்கோலத்திலுள்ள வீணைக்கு 'லம்பீ' என்ற பெயராகும். இந்த வீணை குறித்த இலக்கணங்கள் நூல்களில் காணப்பெறவில்லை.

இதுபோல தெய்வங்களில் சில மூர்த்தங்கள் வீணை வாசிப்பார்கள் என்றும் புராணங்களில் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக சரஸ்வதிதேவியின் வீணையின் பெயர் கச்சபி. நாரத முனிவரின் வீணையின் பெயர் மஹதீ. விஸ்வாவஸுவின் வீணையின் பெயர் ப்ருஹதீ. தும்புருவின் வீணைக்கு கலாவதீ. சிவகணங்களின் வீணைக்கு ப்ரபாவதி என்றெல்லாம் பல வீணைகளின் பெயர்கள் காணப்பட்டாலும் அவற்றின் இலக்கணமோ உருவமோ காணவில்லை. ஆயின் கச்சபீ, மஹதீ போன்ற வீணைகளின் இலக்கணங்கள் இருக்கின்றன.

பொதுவாக, சமஸ்கிருத இலக்கியங்களிலும், நாட்டிய சாஸ்த்ர நூல்களிலும் பல்வேறு பெயர்கள் அமைப்பு, முறைகள், அவற்றிற்குரிய தந்திகளின் எண்ணிக்கை, அளவுகள் ஆகிய செய்திகள் கிடைக்கின்றன. இத்தகைய வீணைகள் காலந்தோறும் பல மாற்றங்களைப் பெற்றும், அதனால் அவற்றின் புதுப்புதுப் பெயர்களைப் பெற்றும் திகழ்ந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக பல்லவ மன்னன் மஹேந்திரவர்மன் (கி.பி. 700—750) இசை, இலக்கியங்களில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தவன். இம்மன்னன் கண்டுபிடித்துள்ள வீணைக்குப் பரிவாதினி என்னும் பெயர் என்று கல்வெட்டுக்கள் மூலம் விளங்குகின்றது. விபஞ்சி என்னும் வீணைக்கு நான்கு தந்திகள். பரிவாதினி வீணைக்கு 7 தந்திகள். அதாவது தாளத்திற்குரிய ஸாரிணீ தந்திகள் மூன்று அதிகம். ஆக 7 தந்திகள் என்று அறியமுடிகிறது. இதைப் போலவே தஞ்சையை அரசோச்சிய ரகுநாத நாயக்க மன்னன், மராட்டிய மன்னன் துளஜா ஆகியோரும் அவரவர்களின் ஆட்சிக்காலங்களில் வீணையைப் படைத்துள்ளனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆக, "வீணை" காலத்தால் சிற்சில மாற்றங்கள் பெற்று அந்தக் காலங்களில் புதிய வீணைக்குப் பல பெயர்களையும் பெற்றுவந்துள்ளன என்பது தெளிவு.

"வீணை" என்ற சொல்லும், அக்கருவிக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பெயர்களும் காரணப் பெயர்களாகவே அமைந்துள்ளன. வீணையின் நாதம்—ஒலி தனித்ததொரு தன்மை படைத்தது. இத்தன்மையையுடைய ஒலியை எழுப்புவதால் அக்கருவிக்கு "வீணை" என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. (वाद्यतेति वीणा । 'वा गतौ') இக்கருவியிலிருந்து எழும் ஒலி அந்தந்த ஸ்வரங்களின்

CC-0. Saraswati Mahal Series Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

சரியான தூல்லியமான ஒலியை எழுப்பும். அபஸ்வரங்கள் கூட மிகத்தெளிவாகக் காட்டிவிடும், இதன் காரணமாகவும் இக்கருவிக்கு வீணை என்று பெயர் உண்டாயிற்று என்று அமரகோசத்தின் உரையாசிரியர் கூறுகிறார்.

(वेदि जायते स्वरोऽस्यामिति वीणा । "वी गतिव्याप्ति प्रजनकान्त्य सनखादनेषु ।")

இதன் காரணமாகவே, கர்நாடக சங்கீதத்தில் சாகித்யங்களுக்கு ஸ்வரப்படுத்த இன்றளவும் வீணையையே அதிகமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர் முதுபெரும் இசை வித்வான்கள்.

வீணை என்பது பொதுப்பெயர். மற்றபடி பரிவாதினீ, வல்லகீ, ராவணஹஸ்தா போன்ற பெயர்கள் சிறப்புப் பெயர்கள். இத்தகைய வீணைகள் சமஸ்கிருத இலக்கியங்களில் ஏறக்குறைய 42 வகைப்பட்ட வீணைகள் காணப்படுகின்றன. அவை :—

ப்ரும்ம வீணா	(ब्रह्मवीणा)	அம்பிகா	(अम्बिका)
கைலாச ,,	(कैलास वीणा)	பாண வீணா	(बाण वीणा)
ஸாரங்க ,,	(सारङ्गवीणा)	காஸ்யப ,,	(काश्यप वीणा)
கூர்ம ,,	(कूर्म वीणा)	ஸ்வயம்பவ ,,	(स्वयम्भववीणा)
ஆகாச ,,	(आकाश वीणा)	புஜங்க ,,	(भुजङ्गवीणा)
மார்க ,,	(मार्ग वीणा)	போஜ ,,	(भोजवीणा)
ராவண ,,	(रावण वीणा)	த்ரிசரீ ,,	(त्रिशरी वीणा)
கின்னரீ ,,	(किन्नरी वीणा)	ஸரஸ்வதீ ,,	(सरस्वती वीणा)
லகு கின்னரீ ,,	(लघु किन्नरीवीणा)	மௌலீ ,,	(मौलीवीणा)
ராவணஹஸ்தா	(रावणहस्था)	மனோஹரதா ,,	(मनोहरता वीणा)
விபஞ்சீ வீணா	(विपञ्ची वीणा)	கணநாத ,,	(गणनाथवीणा)
பரிவாதினீ ,,	(परिवादिनीवीणा)	கௌமார ,,	(कौमारवीणा)
ஸ்வரமண்டலீ	(स्वरमण्डली)	சைத்ரிகா ,,	(चैत्रिका वीणा)
கோஷவதீ	(घोषवती)	நாட்யநாகரிகா	(नाट्यनागरिका)
ஔதும்பரீ	(औदुम्बरी)	கும்பிகா வீணா	(कुम्भिका वीणा)
கச்சபீ	(कच्छपी)	காஸாரீ ,,	(कासारी वीणा)
வல்லகீ	(वल्लकी)	தந்த்ரீ ஸாகர,	(तन्त्रीसागर:)
பினாகீ	(पिनाकी)	அம்புஜ வீணா	(अम्बुज वीणा)
நகுலா	(नकुला)	காந்தர்வ ,,	(गान्धर्व वीणा)
விநோத்தமா	(विनोत्तमा)	பத்ம ,,	(पद्मवीणा)
கௌரீ	(गौरी)	துலஜா ,,	(तुलजा वीणा)

போன்று இன்னும் பலவித வீணைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

நமது இதிகாசங்களான ராமாயணம், மஹாபாரதம் ஆகியவற்றில் வீணையைப்பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ராவணனின் கொடிக்கு 'வீணை'யே அடையாளமாக இருந்தது என்றும், அவன் வீணை வாசிப்பதில் வல்லவன் என்றும், ராவணனின் அந்தப்புரத்தில் வசிக்கும் பெண்கள் இரவு முழுதும் வீணை வாசித்துக் களைத்து அந்த வீணையிலேயே சாய்ந்து உறங்கினர் என்பது போன்ற செய்திகளை வால்மீகி ராமாயணத்தில் காணலாம்.

மஹாபாரதம் விராட பருவத்தில் அர்ச்சுனன் பிருகன்னளையாக (பேடியாக) இருந்து நாட்டியம், வீணை முதலியவற்றை விராடன் மகள் உத்தரைக்குக் கற்பித்தான் என்பதும். இதிலிருந்து அர்ச்சுனன் வீணை வாசிப்பதில் வல்லவன் என்பதும் புலப்படுகிறது. மேலும். இந்த வீணை 7 தந்திகளையுடையதாக (सप्त तन्त्री ग्रथिता योगा) இருந்தது என்றும் அறிய முடிகிறது.

ஆதலால் இதிகாச காலத்திற்கு முன்னரேயே வீணையைப் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன, ஆயின் பரதரின் நாட்டிய சாஸ்திரத்திற்குப் பின்வந்த நூல்களில் வீணையைப் பற்றியும், அவற்றின் பெயர்கள், அமைப்பு முறைகள், அளவுகள் ஆகிய பல செய்திகளை அறிய முடிகின்றன. இத்தகைய நூல்களில் ஒருசில வீணையின் பெயர்கள் மட்டுமே குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளதே தவிர அவற்றின் அமைப்பு முறைகளை விளக்கவில்லை. காரணம் இத்தகைய வீணைகள் நூலாசிரியர்களின் காலத்திலேயே வழக்கொழிந்து போயிருக்கக் கூடும் என்றும் கருதமுடிகிறது. ஆனால் ஒருசில வீணைகளின் பெயர்களும் அவற்றின் அமைப்பு முறைகளும் பரதருக்குப் பின்வந்த நூலாசிரியர்களால் தொடர்ந்து குறிப்பிட்டிருப்பதால் அத்தகைய வீணைகள் மட்டுமே பல நூற்றாண்டுகளாகக் கலைஞர்கள் கையாண்டு வந்துள்ளனர் என்றும் கருத முடிகின்றது. உதாரணமாக மஹாபாரதத்தில் வீணைக்கு ஏழு தந்திகள் (நரம்புகள்) கொண்டது' என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போலவே இன்றும் வீணைக்கு ஏழு தந்திகளே இருக்கின்றன என்பதும் சிந்திக்கத்தக்கது. ஆகவே பல நூற்றாண்டுகளாகவே நமது வீணையின் அடிப்படையான அமைப்பு மாற்றம் பெறவில்லை. ஆயினும் வீணையின் பழைமையிலிருந்து ஒருசில மாற்றங்கள். அதற்குப் பயன்படுத்தும் மரங்கள், வீணா தண்டம், தந்திகள் அவற்றின் அமைப்பு முறைகள் மட்டுமே மாற்றப் பெற்று அவற்றிற்குச் சிறப்புப் பெயர்களும கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன என்பதை அறியமுடிகிறது.

மேலும், தோற்கருவிகள், நரம்பிசைக் கருவிகள், துளைக் கருவிகள் என்று பொதுப்பெயராகத் தமிழில் இசைக் கருவிகளைக் குறிப்பிடுவதைப்

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

போலவே ஸம்ஸ்கிருத மொழியில் ஆனத்தம் (आनद्धम्) ததம் (ततम्) ஸுஷிரம் (सुषिरं) கனம் (घनम्) என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்பெற்றுள்ளன. இதனை அமரகோசம் இயற்றிய அமரசிம்மன் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனத்தம் என்ற பெயரால் தோற்கருவிகளையும், ததம் என்ற பெயரால் நரம்பிசைக் கருவிகளையும், ஸுஷிரம் என்ற பெயரால் துளைக் கருவிகளையும், கனம் (Ghanam) என்ற பெயரால் உலோகக் கருவிகளையும் நம் முன்னோர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர் என்று அறிபலாகும்.[1] இதில் மூல சுலோகத்தில் 'ஆதி' என்ற சொல்லால் பிற வாத்யங்களையும் கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக கின்னரி, ஸைரந்த்ரி, ராவணஹஸ்தம் முதலிய வாத்திய வகைகளைக் கொள்ள வேண்டும் என்று அமரகோச உரையான 'லிங்காபட்டீயம்' குறிப்பிடுகின்றது. இத்தகைய வீணைகளின் பெயர்களையும் அதன் விளக்கங்களையும் இனி காண்போம்.

ப்ரும்ம வீணை (ब्रह्मवीणा)

இதனை தற்காலத்தில் ''துந்தினா' என்று அமைப்பர். இதற்கு ஒரு தந்தி மட்டுமே: தற்காலத்தில் பரங்கிக் குடுக்கை அல்லது சுரைக்குடுக்கையின் மையத்தில் துளையிட்டு சுமார் 2 அல்லது 2½ அடி நீளத்தில் மூங்கில் மரத் துண்டின் ஒரு நுணியில் குடுக்கையைப் பொருத்தி, மற்றொரு நுணியில் தந்தி சுற்றும் சங்குவை ஸ்தாபித்து (பிருடாவைப் பதித்து) அதில் கம்பியைப் பொருத்தி மீட்ட நாதம் கிளம்பும் இதில் சுருதியும், தாளமும் கிடைக்கும். இது கிராமீய மக்களும் பரதேசிகளும் பயன்படுத்திவருகின்றனர். இது குறிதது ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கியங்களில் காணப்படுவதாவது.

கருங்காலி மரத்தால் செய்யப்பெற்ற தண்டத்தில் 12 அங்குலம் (தற்கால அளவுமுறை இல்லை) நீளமும்; அரை அங்குல பருமனும் கொண்ட நீண்ட (மரக்கம்பில்) வீணா தண்டத்தில் அகன்ற மரக்குடத்தைப் பொருத்தி அதில் உலோகக் கம்பியை இணைத்து வலக்கை ஆட்காட்டி விரலால் மீட்ட நாதம் எழும். இந்த வீணை பிரம்ம வீணா என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ब्रह्मवीणा

इदानीं ब्रह्मवीणायाः स्वरूपमभिधीयते ।
दण्डः खदिरनिर्वृत्तः षड्वितस्तिमितो भवेत् ॥

---

1 ततं वीणादिकं वाद्यमानद्धं मुरजादिकम् ।
वंशादिकं तु सुषिरं कांस्यतालादिकं घनम् ॥

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

द्वादशाङ्गुळमात्रोऽस्याः परिणाहः प्रकीर्तितः ।
सार्धाङ्गुलप्रमाणेन छिद्रमान्तरमस्य तु ॥

सार्धां वितस्तिं त्यक्त्वाग्रचं अधस्तात् छिद्रमोर्मिथः ।
कृत्वा दण्डमहीनाङ्गं वीणादण्डानुरूपतः ॥

छिद्रं विरचयेदत्र ततस्तुम्बं सरन्ध्रकम् ।
षष्ठ्यंगुलपरिणाहं स्नायुपाशेन बन्धयेत् ॥

दैर्घ्याद्दष्टाङ्गुलमितो विस्ताराच्चतुरङ्गुलः ।
अधस्तात्ककुभः कार्यस्ततो त्र्यङ्गुलविस्तृताम् ॥

चतुरङ्गुलदीर्घां च कूर्मपृष्ठोपमाकृतिम् ।
पत्रिकां लोहविहितामस्योपरि निधापयेत् ॥

दृढं निवेशनीयोऽस्या रन्ध्रे ककुभशङ्कुकः ।
तन्त्रीपत्रिकयोर्मध्ये स्थाप्या स्याद्वेणुजीविका ॥

रन्ध्रं विहाय ककुभे ततस्तन्त्र्याः प्रवेशयेत् ।
अग्रमेकं ततोऽन्यत्तु तुम्बस्योपरि निश्चलम् ॥

नागबन्धं प्रमाणेन बध्नीयात्स्थानकद्वये ।
तुम्बस्याधस्तन भागे दोरीं गाढं निवेशयेत् ॥

एकतन्त्रीयुता वीणा ब्रह्मवीणेति वर्ण्यते ।
पातकं क्षपयत्येषा दर्शनात् स्पर्शनादपि ॥

दण्डः स्यात्खण्डपरशुस्तन्त्री शैलेन्द्रकन्यका ।
पत्रिका कमला ज्ञेया ककुभो गरुडध्वजः ॥

TCC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

नाभिर्वाचामधीशा स्यात् तुम्बः कमलसम्भवः ।
रज्जुर्वासुकिरुद्दिष्टा जीविका च सुधाकरः ॥

सर्वदेवमयी वीणा ततः पातकहारिणी ।
व्यक्तमेवोच्यते ह्यग्रेतस्या वादनक्रमः ॥

एतां तु दोरिकाधस्तात् वामस्कन्धेन धारयेत् ।
पाणिना ककुभे दद्यात् अङ्घ्रेस्सव्येतरस्य च ॥

शलाकां वेणुनिर्वृत्तां द्वादशाङ्गुलमात्रिकाम् ।
वामहस्तकनिष्ठायां पृष्ठे विन्यस्य तत्परम् ॥

संवेष्ट्यानामिकाङ्गुल्या तर्जन्यङ्गुष्ठकस्ततः ।
सम्पीड्य गाढमनया वादयेदखिलान्स्वरान् ॥

सारणा त्रिविधा रम्या वामहस्तोद्भवा भवेत् ।
सन्निविष्टा तथोत्क्षिप्ता परस्तादुभयात्मिका ॥

तन्त्री सङ्गात्सन्निविष्टा परान् यात्युत्प्लुतेः ।
क्वचित्त्यक्ता क्वचित्स्पृष्टा सारणा सोभयात्मिका ॥

सव्येतरस्य हस्तस्य व्यापाराष्टकमीर्यते
घातः पातश्च संलेख उल्लेखश्चावलेखकः ॥

छिन्नाख्यस्संहिता पश्चाद्भ्रमराभिध इत्यपि ।
वर्ण्यते रूपमेतेषां समुद्देशानुरूपतः ॥

तन्त्रीघाताद्भवेद्घातः तर्जन्या सह मध्यया ।
पातः केवलया मध्येतर्जन्या द्वयातया ॥

T.M.S.S.M. Saraswati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

तर्जन्यन्तरघातेन संलेखस्य समुद्भवः ।
मध्यमान्तरघातेन स्यादुल्लेखसमुद्भवः ॥

संसिध्येदवलेखोऽत्र मध्यमा बाह्यघाततः ।
तर्जनीलग्नतन्त्रीका यदा बहिरनामिका ॥

कुर्यादाहननं शीघ्रं तदा च्छिन्नस्समीरितः ।
बहिराहननात्तन्त्र्या मध्यमानामिकाकृतम् ॥

संहतस्स्याच्चतसृभिर्हननाद्भ्रमरोऽन्तरा ।
घातादिलक्ष्म कथितं कर्तर्याद्यमिधीयते ॥

कर्तरीनखकर्तर्यावर्धकर्तरि संज्ञकः ।
सारणा कर्तरी घोषा रेफो निष्कोणसंज्ञकः ॥

खचितश्शुकतुण्डश्च परिवर्तनमूर्छने ।
एवं दश समुद्दिष्टा एषां लक्षणमुच्यते ॥

अङ्गुलीभिश्चतसृभिः प्रत्येकं हननाद्भवेत् ।
कर्तरी नखरेणैव चतुर्भिर्नखकर्तरी ॥

सद्योन्तर्बहिराघातात् मध्यमानामिकोद्भवात् ।
स्यादर्धकर्तरी सव्यसव्येतरकराहते ॥

सारणा कर्तरीघोषा रेफरसमुपघुष्यते ।
अङ्गुळ्या मध्यया घातो बाह्येनामिकयान्तरे ॥

यदा तदा भवेद्रेफ इति प्रोक्तो मनीषिभिः ।
नादं संरुध्य तर्जन्या स्यादनामिकया बहिः ॥

பரு. வி. CC-0 Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

हननाद्बिन्दुसंभूतिस्त्यक्त्वा तदनुसारिणाम् ।
तर्जन्यङ्गुलिघातेन निष्कोटः कथ्यते बुधैः ॥

करेण दक्षिणेनैव कर्तर्यन्येन सारिणा ।
उत्क्षिप्योत्क्षिप्य बहुशो यदा स्यातामिमे क्रमात् ॥

तदा खसितकोग्रेण तर्जन्यङ्गुष्ठयोर्हतेः ।
वक्रतुण्डः प्रयोगेषु दोषज्ञैस्समुदीर्यते ॥

तर्जनीप्रमुखेनेव कनिष्ठा प्रथमेन च ।
हननेन विरूपेण परिवर्तनसंविधाः ॥

भ्रान्ता रिक्तातयोः पार्श्वे संस्पर्शेन यदा द्रुतम् ।
अङ्गुलिः सारिताभ्येति स्वरस्थाने कनीयसी ॥

तदा संमूर्छनाख्यस्य हस्तस्यापसरो भवेत् ।
कर्तर्या द्वादशकरा मूर्छनान्तास्समीरिताः ॥

सकलं निष्कलं चेति तन्त्रीवाद्यं द्विधा भवेत् ।
सकोणं सकलं प्रोक्तं निष्कोणं निष्कलं भवेत् ।
सकलं जीवया युक्तं निष्कलं सून्यमेतया ॥

— इति हरिपालः ॥

கின்னரீ (किन्नरी)

கின்னரி வீணை இரண்டு வகைப்படும். பெரிய கின்னரி என்றும் சிறிய கின்னரி என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் அமைப்பில் வித்யாஸமில்லை. பெரிய கின்னரிக்கு மூன்று குடங்களும், சிறிய கின்னரிக்கு இரண்டு குடங்களுமுண்டு. இது வீணையின் தலையிடை நுணி ஆகிய வற்றில் இக்குடங்கள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இவ்விரண்டு வீணைகளின் மெழுகுச் சட்டம் (Finger Board) மூங்கிலால் அமைக்கப் பெற்றிருக்கும். இது சுமார் 14 அங்குல நீளமும் 7 அங்குலம் சுற்றளவும் கொண்டது.

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

சோமேஸ்வரர் காலத்தில் 5 அங்குலம் என்று காணப்படுகிறது) மூங்கிலின் மையத்தில், தேன் மெழுகில் மை கலந்து உறுதிப்படுத்துதற்காக செங்கல் பொடியையும் கலந்து பிசையப்பட்ட மெழுகை அந்த மூங்கிலில் பரப்பி அதில் ஒரு அங்குலம் நீளமும் ½ அங்குல பருமனுமுள்ள 14 உலோகக் கம்பிகளை (உறுதியான கம்பி) எடுத்துக்கொண்டு முறையே மெழுகுச் சட்டத்தில் பதிக்க வேண்டும். சில 3 அங்குலம் சில நாலு அங்குலம் இடைவெளியில் பதிக்க வேண்டும். வீணா தண்டத்தின் தலைப் பகுதியில் சிறிய துளையிட்டு அதில் இரண்டரை அங்குல கனமுள்ள மரக்கட்டையை (பிருடாவை) பதிக்கவும். இதிலிருந்து இரண்டரை அங்குலம் அகலத்தில் ஒரு மரக்கட்டையை (குதிரை) தும்பம்/மேடை அமைத்து அதில் யானை ரோமத்தின் பருமன் உள்ள நான்கு இரும்புக் கம்பிகளை பிருடாவுடன் இணைத்து சுருதியுடன் கூட்டி வீணையை மீட்ட இனிய ஒலியெழும் என்று கின்னரி வீணையைப் பற்றி சோமநாதர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதில் சிறிய கின்னரிக்கும் பெரிய கின்னரிக்கும் தந்தி, மெழுகுச் சட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கம்பிகள், இடம் ஆகிய வேறுபாடுகளுண்டு. இதனால் வீணையின் நாதத்திலும் வேறுபாடுகள் உண்டு.

கின்னரியின் நாதத்தால் கவரப்பெற்ற அலெக்சாண்டர் மற்றும் அவருடைய படைத்தளபதிகள் இவ்வீணையையும், தன்னுடன் தென்னாட்டுக் கலைஞனையும் கிரேக்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றான் என்றும், கிரேக்கப் படையெடுப்பால் ஒருவித இந்தியக் கலாசாரத் தொடர்பையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். கிரேக்க நாட்டு இசை மீது இந்திய நாட்டு இசையின் ஆதிக்கம் நேரடியாக இல்லை என்றாலும், இந்திய இசையில் ஆழ்ந்த அக்கறை காட்டியுள்ளனர். கர்ட் ஸாக்ஸ் (curt sachs) என்ற இசையறிஞர் கூற்றுப்படி அரசன் டேவிட் (King David) என்பவரின் கின்னார் (Kinnar) வாத்தியமும், கின்னரி என்ற இந்திய வீணையின் பெயர் ஒற்றுமையையும் இங்கு குறிப்பிடலாம் என்று திரு. K. தண்டபாணி அவர்கள் 'இசையே உலகம்' என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆகவே கின்னரீ என்ற வீணை கடல் கடந்த நாடுகளுக்கும் சென்றுள்ளது.* இதுமட்டுமின்றி கின்னரர்கள் என்ற தேவருலகில் இசை வழங்கும் பிரிவினர் இத்தகைய வாத்யத்தையே கொண்டிருந்தவர் என்றும் அதனாலேயே இவ்வகை வீணைக்கு கின்னரி என்ற பெயருண்டாயிற்று என்றும் அறியமுடிகிறது.

---

* இந்த வீணையைப் பற்றிய செய்தி பைபிள் (Old Texment) லிலும் வந்துள்ளது.

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

किन्नरीवीणा

किन्नरी द्विविधा प्रोक्ता द्वितुंगा च त्रितुंगिका ।
द्वितुंगिका भवेल्लघ्वी त्रितुंगा बृहती भवेत् ॥

पञ्चाङ्गुलाधिकं दैर्ध्यं वितस्तित्रयसंमितम् ।
पञ्चाङ्गुलः परीणाहो वेणुदण्डे सरंध्रके ॥

पञ्चाङ्गुलाग्रतः कार्यस्सार्धत्र्यङ्गुलविस्तृतः ।
शाकदारुमयोदग्रः: ककुभः कीलकान्वितः ॥

अर्धाङ्गुलेन हीना स्यात्ककुभा पत्रिकायसी ।
दैर्घ्या विस्तारतश्चैव कूर्मपृष्ठौ परावरा ॥

मध्रपक्षास्थिनलिका दण्डपृष्टे नियोजिताम् ।
चतुर्दशमिताः कार्यास्सार्धत्र्यङ्गुल विस्तृताः ॥

वासोमसीविमिश्रैषा मदनेन विधारिता ।
अङ्गुलात्र्यङ्गुलं यावत् क्रमशः किञ्चिदुच्छ्रितः ॥

आरभ्य त्र्यङ्गुलात्किञ्चिद्यावच्च चतुरङ्गुलम् ।
अग्रादङ्गुलमुत्सृज्य सुषिरं तत्र कल्पयेत् ॥

ततोद्व्यङ्गुलमुत्सृज्य मेडकन्नर पुंकवत् ।
कर्तव्यमङ्गुलोत्सेधं तन्त्रीसारणकारणम् ॥

अयोमयं तत्र तन्त्रीं गजकेशसमां दृढाम् ।
वेष्टयित्वा चले शङ्कौ तां रंध्रे विनिक्षिपेत् ॥

तच्छिद्रोऽसौ भवेत्कण्ठे द्वितीयः स्थिरकीलकाम् ।
धलां रन्ध्रादधस्तच्च प्रथमश्शंकुरिष्यते ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

पुरतो मेदकात्किञ्चित् स्थिरशङ्कु निवेशयेत् ।
भ्रामयित्वा चलं शङ्कुं तन्तुं कुर्यात्तथा दृढम् ॥

आयसं कीलकं लग्नं चलशङ्कोर्गलस्थले ।
स्थापयेत्स्थिरशङ्कौ तु स्थायिमानप्रमाणतः ॥

स्वराः स्थानेषु संस्थाप्य सारिकास्ताश्चतुर्दश ।
दण्डस्य ककुभस्याधस्सन्धौ तुम्बं निवेशयेत् ॥

तृतीयं तुम्बयोः सार्योर्मध्ये तुम्बं द्वितीयकम् ॥
प्रथमं लघुतुम्बं स्यात् द्वितीयं पृथुतुम्बकम् ।

प्रथिता किन्नरी लघ्वी तुम्बकद्वयभूषिता ॥
कथ्यते सांप्रतं रम्या किन्नरी महती मया ॥ — सोमेश्वरः ॥

लघुकिन्नरोवीणा —

तत्र मार्गगता तावत्किन्नरी प्रतिपाद्यते ।
लघ्वीति बृहती चेति द्विधा चात्र लघीयसी ॥

लक्ष्यते सर्वतस्तस्या दण्डमानमिहोच्यते ।
दैर्घ्ये दण्डो भवेदत्रैक चत्वारिंशदङ्गुलः ॥

वैणवः परिणाहश्योऽस्य भवेत्पञ्चाङ्गुलैर्मितः ।
दण्डदैर्घ्यमिदं रन्ध्रं गर्भेऽस्य ककुभस्तथा ॥

शाकदारुभवस्सार्धद्व्यङ्गुळो विस्तरेण च ।
दैर्घ्यं पञ्चाङ्गुळास्तस्मादैर्घ्यविस्तारयोर्भवेत् ॥

स्थूळोऽर्धाङ्गुळमानेन पत्रिका ककुभस्थिता ।
मध्ये कूर्मोन्नता लौही तथा स्युर्नलिका अपि ॥

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

कांस्यजा लोहजा वाऽथ गृध्रवक्षोऽस्थिजा अथ ।
चतुर्दशस्वस्थाने सारिकाः स्युश्चतुर्दश ॥

श्लक्ष्णवस्त्रमषीमिश्रमदनेन विनिर्मिताः ।
स्थापनीय दण्डपृष्टे तासां स्यात्स्थापने त्रिधिः ॥

सप्तकद्वितयं न्यस्तं द्वितीयस्य परस्यतु ।
अधोनिषाददेशे स्यात्प्रथमा सारिका ततः ॥

अङ्गुलादूर्ध्वदेशेऽस्याक्तस्स्थाप्याः परा अपि ।
पूर्वाधिकारोऽन्तरे किञ्चित् किञ्चिद्व्यङ्गुळतः परा ॥

स्थापनीयाद्यष्टमी तु पूर्वस्यास्त्र्यङ्गुळान्तरे ।
स्थापयित्वा पराष्षट् च पूर्वपूर्वाधिकान्तरे ॥

चतुरङ्गुळपर्यन्तं निवेशयास्सर्वसारिकाः ।
दण्डस्य ककुभस्याधः सन्धौ तुम्बं निवेशयेत् ॥

तृतीयतुर्ययोः सार्यमध्ये न्यस्याद्द्वितीयकम् ।
विस्तरेणादिकं तुम्बं किञ्चित्पूर्वात्परं भवेत् ॥

विधाय व्यङ्गुळे दण्डाग्रतो रन्ध्रमधः क्षिपेत् ।
तस्मिन् शङ्कुं चलं रन्धं दधत् कण्ठेऽङ्गुळात्ततः ॥

शरपुङ्खाकृतिं मेरुमधस्तादङ्गुळोच्छ्रयम् ।
कृत्वा ततः स्थिरं शङ्कुं किञ्चिदग्रे निवेशयेत् ॥

मिश्रलोहमयी श्लक्ष्णा वर्तुला च समा दृढा ।
गजकेशनिभा तन्त्री निबध्या ककुभे दृढम् ॥

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

ईषत्संस्पृष्टनळिनां सारिकामूर्ध्वदेशगाम् ।
मेसेरुपरि नीत्वाथ प्रान्ते लग्ना द्वितीयके ॥

वेष्टिते चलशङ्कौ सा कर्तव्या सुदृढा बुधैः ।
चलशङ्कोर्भ्रामणेन तद्धले रन्ध्रदेशगम् ॥

वक्रोभयान्तं विन्यस्य लौहकीलं पुनस्स च ।
स्थिरशङ्कुगलच्छिद्रे बध्नीयाद्दार्ढ्यहेतवे ॥

एवमेषा भवेल्लघ्वी किन्नरी किन्नरप्रिया ।
त्रिस्थानस्वरसम्पत्तिरस्यां राज्ञा निवेदिता ॥

उपर्यधस्ताच्चत्वारश्चत्वारस्तु स्वराः पृथक् ।
मध्यसप्तकतोऽन्यस्या यथा नादः स्फुटो भवेत् ॥

केचित् द्वाविंशतिं प्राहुः सारीणामिह तद्विदः ।
अत्र किञ्चित्स्वरं स्वीयरागस्यापेक्षया सुधीः ॥

कल्पयेत्स्थायिनं तस्मादारभ्य गणयेत्क्रमात् ।
सारीककुभयोर्मध्ये सप्तकद्वितयं ततः ॥

वाद्या किन्नरवीणायास्तन्त्री दक्षिणपाणिना ।
तर्जन्या व्यङ्गुळीनां तु त्रितयेनाथ पाणिना ॥

वामेन तिसृभिस्ताभिरङ्गुलीभिस्तु तन्त्रिका ।
स्वरागहेतुकस्वरव्यक्त्यै तत्स्वरसारिकाम् ॥

अवलम्ब्य स्थिता तन्वीं मसृणां पीडयेच्छनैः ।
इति लघ्वी समादिष्टा .... ॥

इति कुम्भः ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

लघुकिन्नरी सारिकामानम् —

दण्डान्तसारिकोत्सेधः सार्धाङ्गुलमितो मतः ।
मेरोरुपान्ते तस्यार्धं सारिकामेढकान्तरम् ॥

प्रोच्यते तत्र पूर्वं स्यात्सयवं चतुरङ्गुलम् ।
द्वियवाङ्गुलयुग्मं स्याद्द्वितीयं च तृतीयकम् ॥

यवोनाभ्यामङ्गुलाभ्यां पादोनत्र्यङ्गुलं पुनः ।
तुर्यं पञ्चममत्र स्याद्यवार्धोनाङ्गुलद्वयम् ॥

यवैः सार्धाष्टभिः षष्ठसप्तमे पुनरीरितम् ।
यवोनाङ्गुलयुग्मेन सार्धाङ्गुलमथाष्टमम् ॥

यवाष्टमं तु नवमं नवमैकादशे पृथक् ।
सपादाङ्गुलके तत्र द्वादशं च त्रयोदशम् ॥

यवन्यूनाङ्गुलमितमन्तरं स्याच्चतुर्दशम् ।
एकाङ्गुलं तथा सारीमस्तकं यवसम्मितम् ॥
मध्यमायामि वात्रापि मेढकं स्थानमिष्यते ॥ — इति कुम्भः ॥

விபஞ்சீ (विपञ्ची)

இந்த வகை வீணை ஸ்வரங்களை மிகத் துல்லியமாகவும், தெளிவாகவும் வெளிப்படுத்தும் என்பதால் இதற்கு விபஞ்சீ என்ற பெயருண்டாயிற்று.

(विविधं पञ्च्यते स्वरा अत्रेति विपञ्ची । 'पचि व्यक्तीकरणे')

வீணை அமைக்கும் முறை: செஞ்சந்தன மரம், கடுக்காய், மூங்கில் போன்ற மரங்களைக் கொண்டு வீணா தண்டம் செய்யவேண்டும். இவற்றில் செஞ்சந்தன மரத்தால் அமைக்கப்படுவது மிகவும் உயர்வானது. இந்த வீணையின் தண்டம் (மெழுகுச் சட்டம் பொருத்துமிடம்) உருண்டு, திரண்டு வளையாமல் சமமாக இருக்கும் மரமாகத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும், இதில் அடிபடாமலும், பொந்து, மரமுடிச்சு, மரச்சுழி போன்ற பல்வேறு குற்றங்கள்

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

இல்லாத மரமாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இது 10 முஷ்டி அளவிலோ அல்லது சற்று அதிகமான நீளமுள்ளதாகவோ இருக்கலாம். இதனை வழவழப்பாகச் செய்து அதன் மேல் மெழுகுச் சட்டமிடவேண்டும்.

மெழுகுச் சட்டம் அமைக்கும் முறை: தேன்மெழுகை உருக்கி, அதனை தூய்மையான துணியில் தடவி நெருப்பிலிட்டுக் கரித்து அத்தூளைப் பொடி செய்து தேன்மெழுகுடன் கலக்கவேண்டும். இதனால் அந்த மெழுகு கருப்பு நிறமாகிவிடும். அதனைக் கெட்டியாக இருக்கச் செய்ய செங்கல் பொடியுடன் பிசைந்து வந்த மெழுகை வீணா தண்டத்தில் வைத்து, அதில் மெட்டுக் கம்பிகளைப் பொருத்த வேண்டும். (மெட்டுக் கம்பிகளின் அளவு குறிப்பிடவில்லை.)

விபஞ்சீ வீணைக்கு நான்கு தந்திகளும், தாளத்திற்காக ஒரு தந்தியும் ஆக 5 தந்திகள். (இதில் கருத்து வேறுபாடுகளுண்டு). இத்தந்தியின் கனம் யானை மயிரின் அளவுப் பிரமாணம். இப்படி விபஞ்சீ வீணையின் அமைப்பு முறை கூறப்பட்டுள்ளது.

विपञ्ची —

समश्चवर्तुलाकारो व्रणगन्थ्यादिवर्जितः ।
रक्तचन्दनजो यद्वा खदिरो वंशसम्भवः ॥
रक्तचन्द्रनजः श्रेष्ठो वीणादण्डः प्रकीर्तितः ॥

परिणाहे यथायोग्यः कर्तव्यो लक्ष्यवेदिभिः ।
दण्डस्य ककुभस्याधः सन्धौ तुम्बं निवेशयेत् ॥

तृतीयतुर्ययोस्सार्योर्मध्येऽधस्तु द्वितीयकम् ।
पूर्वतः परतुम्बं तु किञ्चिद्विस्तारतोऽधिकम् ॥

दण्डाग्रे अङ्गुले यद्वा चतुरङ्गुलतोऽप्यथ ।
रन्ध्रं कृत्वा क्षिपेच्छङ्कुं गलरन्ध्रयुतं चलम् ॥

तस्मादङ्गुलतोऽधस्तादङ्गुलोत्सेधमोटकम् ।
शरपुङ्खसमं कृत्वा तस्माच्च किञ्चिदग्रतः ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

निवेशयेत् स्थिरं शङ्कुं लक्ष्यलक्षणपण्डितः ।
ततो लोहमयीं तन्त्रीं गजकेशोपमा समाम् ॥

तैलाक्तां वर्तुलां श्लक्ष्णां बन्धीयात्ककुभाद् दृढम् ।
सारिकामूर्ध्नि विन्यस्तामानीतां मोटकोपरि ॥

द्वितीयप्रान्तसंलग्नां चलकीले च वेष्टयेत् ।
तावत्तं भ्रामयेच्छङ्कुं यावत्तन्त्री भवेद्दृढा ॥

विपरीतिः भ्रमिश्शङ्कोस्तन्त्री शैथिल्यकारिणी ।
तन्त्री दार्ढ्येति दाड्यार्थं चलशन्ङ्कोर्गलस्थिते ॥

रन्ध्रे न्यास्यायसं कीलं स्थिरशङ्कौ निवेशयेत् ।
मषीमिश्रेण वस्त्रस्य विशुध्देनाग्निना भृशम् ॥

इष्टिकाचूर्णमिश्रेण दृढार्थं मर्दितेन वा ।
मधूच्छिष्टेन संश्लिष्टाः सार्यः कार्याश्च धीमता ॥

दण्डे तिष्ठति माधवोर्णवसुता तन्त्र्यां च तुम्बे विधिः
भूतेशः ककुभे गिरीन्द्रतनया पत्र्यां गिरादेवता ।
नाभौ नागपतिर्गुणे ग्रहपतिः सार्यां तु जीवे विधुः
देवौ कालयुगेश्विनौ सुरपतिर्मेरौ विपञ्च्यां क्रमात् ॥

वीणेयं करसङ्गता सुरमयी सन्तोषसम्पादिनी
नानापादकनाशिनी सरकमलारङ्गप्रमोदस्थली ।
वीणा शङ्करनारदप्रभृतिभिर्देवै रुपास्या मुदा
नादब्रह्मसमाश्रितागुणमयीं केषां भवेन्नो प्रिया ॥

— इति श्रीकण्ठः ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

एवं तु विपञ्ची स्याद्विशेषो विनिगद्यते ।
तन्त्रीद्वयस्य स्थित्यर्थं वामभागे तु काकुभे ॥

उच्चोद्‌व्यङ्गुलदलं लोहपत्रीसमन्वितम् ।
मन्द्रतन्त्र्यर्थसंसिद्ध्यै दातव्ये पद्दिके इह ॥

बृहत्यौ सारिके न्यासः तयोरपि च कथ्यते ।
मन्द्रपञ्चकमासाद्योभयतस्तिष्ठतो यथा ॥

रमन्त्यावनुरागिण्यौ कान्तमेकान्तवर्तिनम् ।
इत्यादि लक्षणोपेता रौद्रीवत्तु विपञ्चिका ॥ – इति नारायणः ॥

பரிவாதினீ (परिवादिनी)

இந்த வீணை ஏழு ஸ்வரங்களையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவதால் இதற்கு 'பரிவாதினீ' என்ற பெயருண்டாயிற்று.

(परितो वदति सप्तस्वरानिति परिवादिनी । 'वद' व्यक्तायां वाचि ।)

பரிவாதினீ என்ற பெயரில் பல்வேறு வீணைகளுண்டு. அவை 7 தந்திகள், 13 தந்திகள், 14 தந்திகள் கொண்டவை. இவற்றைப் பொதுவாக பரிவாதினீ என்று அழைத்தபோதிலும், ஏழு தந்தியுடைய வீணையை 'ஸப்தயா' என்றும், 11 தந்திகளுடையவைகளை 'ஏகாதசீ வீணை' என்றும், 14 தந்திகளுடைய வீணையை 'சதுர்தசீ வீணை' என்றும், குறிப்பிட்டு அழைக்கப்பெற்றுள்ளன.

(तन्त्र्यश्चेत् सप्त सप्तास्या चतुर्दश चतुर्दशी ।
एकादशैकादशीभिर्देवं वीणा त्रयोदशी ॥)

இந்த வீணை, ராகங்களின் உரிய ஸ்வரங்கள். மூர்ச்சனை, கமகங்கள், உரிய கால அளவு ஆகியவற்றைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்த உதவுகிறது. இவ்வீணை 'விபஞ்சீ' என்ற வீணையைப் போலவே அமைப்பு இருந்தாலும், இதில் 'தந்தி' அதிகம். விபஞ்சிக்கு 4 தந்திகள் தாளத்திற்கு 1 அல்லது 2 தந்திகள். ஆக 5 அல்லது 6 தந்திகள் மட்டுமே. ஆனால் பரிவாதினியில் மைச் சட்டத்தில் 4 தந்திகளும், தாளத்திற்காக 3 தந்திகளும் ஆக 7 தந்திகள்

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

பொதுவாக பொருத்தப்பட்டுள்ளதாக அறிய முடிகிறது. இதுவே பரிவாதினிக்கும் விபஞ்சிக்குமுள்ள வேறுபாடுகளாகும்.*

கி. பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் காஞ்சீபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசோச்சிய மஹேந்திர பல்லவனை வெற்றிகொள்ள, சாளுக்கிய மன்னனான இரண்டாம் புலிக்கேசி காஞ்சீபுரத்தை முற்றுகையிட்டான் என்றும், முற்றுகையிட்டானேயன்றி பல்லவனை வெற்றிகொள்ளமுடியாமற்போகவே, புலிக்கேசி நண்பனாக மாறி மஹேந்திரனுடன் நட்புக்கரம் நீட்டினான் என்றும், அப்போது அரண்மனையில் தன்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 'பரிவாதினி' என்னும் வீணையை புலிக்கேசிக்கு காட்டினான என்றும் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளார். ஆகவே பரிவாதினி என்னும் இந்த வீணை மஹேந்திர பல்லவன காலத்தில் புதிய வடிவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்று உறுதியாக நம்பமுடிகிறது.

ஔதும்பரீ (औदुम्बरी)

இந்த வீணையைப் பற்றிய செய்தி வேதத்தில் காணப்படுகிறது. வேதத்தில் **वीणागाथिना** என்ற சொல்லுக்கு உரை எழுதிய ஆசிரியர் **औदुम्बरीवीणैव ग्रहीता** என்று குறிப்பிடுகிறார். இது உதும்பரம் என்னும் புரசை மரத்தால் செய்யப் பெற்ற வீணை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இது பரதரின் காலத்திற்கு முன்னிருந்து மறைந்துபோனது. வேறு செய்திகள் கிடைக்கவில்லை.

பினாகீ வீணை (पिनाकी)

பினாகம் என்பது சிவபெருமான் வில்லின் பெயர். இதன் காரணமாகவே சிவனுக்கு **'பினாகபாணீ'** என்னும் பெயருண்டாயிற்று. இவ்வில்லை யொத்த தோற்றமுடையதால் இவ்வீணைக்கு பினாகீ என்று பெயர் உண்டாயிற்று. இத்தகைய வீணை தற்காலத்தில் மணிப்பூர் மாநிலத்தில் கிராமீய இசை நிகழ்ச்சிகளில் பயன்பட்டு வருகிறது. இவ்வீணையை பீனா (Pena) என்று அழைக்கின்றனர்.

---

* विपञ्ची सा तु तन्त्रीभिः सप्ताभिः परिवादिनी । विपञ्च्यां लौहतन्त्रीपञ्चकम् । परिवादिन्यां सारीद्वयमधिकम् । लोहतन्त्री सप्तकम् । रञ्जकतालाभावे सारीद्वयमधिकमिति सम्प्रदायः । तयोरन्यत्सर्वं समानम् इति नारायणः ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

சுமார் 6 அடி உயரமுள்ள; வளையும் தன்மையுள்ள மூங்கில் மரத்தைச் சுத்தம் செய்து பால் சாம்பிராணியை உருக்கி அதில் குதிரை வால் மயிர்களை நனைத்து ஒன்றாகச் சேர்த்து திரித்து தந்தி போலச்செய்து கொள்ள வேண்டும். திரித்த குதிரை மயிரை அந்த மூங்கிலில் நன்கு பிணித்துக் கொள்ளவேண்டும். இடக்கால் பாதத்தால் அதன் குடத்தை மிதித்துக் கொண்டும் மிகுந்துள்ள ரோமத்திரியை இடக்கையில் சுற்றி வளைத்துப் பிடித்துகொண்டு, வலக்கையில் முன்சொன்ன முறையிலேயே குதிரை ரோமத்தால் செய்த வில்லை (Bow) க் கொண்டு வீணை ரோமத்தில் தேய்க்க அதிலிருந்து நாதமெழும். உதாரணமாக வயலினிலுள்ள உலோகக் கம்பியில், வலக்கையால் உள்ள குதிரை வால் மயிரால் செய்யப்பட்ட வில்லால் (Bow) உராயக் கிளம்பும் நாதம் போல பினாகியிலும் உராய்க்க நாதமெழும். இதில் ஒலிபேதங்களை (ஸ்வர பேதங்களை) உண்டாக்க முன் சொன்னபடி இடக்கையால் வீணையில் சுட்டி எஞ்சியுள்ள ரோமக்கயரை இழுக்க (Pull) அதனுடைய முடுகிய நிலையில் உராயும் தன்மையால் ஒலிபேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது வயலினின் முன்னோடியாகவும் இருக்கலாம். இது குறித்து ஸம்ஸ்கிருத இலக்கியத்தில் கூறப்படுவதாவது;—

पिनाकी —

दण्डः पिनाक्यां धनुषः सपञ्चाङ्गुळसम्मितः ।
सार्धहस्तो भवेद्दैर्घ्ये स्यात्सपादाङ्गुळद्वयम् ॥

मध्यविस्तारतस्मिन् शिखाते स्यादधस्तलीम् ।
आयामेऽङ्गुलिमानेन सपादाङ्गुलिसंमिता ॥

अस्मिन्नूर्ध्वा शिखाप्रोक्ता सपादाङ्गुलिपिण्डकौ ।
कर्तव्यौ कटकौ स्यातां दैर्घ्ये चाङ्गुलसम्मितौ ॥

पादोनाङ्गुलमानौ वा संलग्नौ निकटे तयोः ।
तुम्बके चरणन्यूनाङ्गुलद्वन्द्वमुपान्तयोः ॥

विस्तार धनुषो मानं बध्नीयाच्छिखयोर्गुणम् ।
कोणोऽन्यो वादनाय स्यादङ्गुलान्येकविंशतिः ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

पादोनमङ्गुलं मानमायामे तच्छिखाद्वयम् ।
त्यक्त्वा शिखाद्वयस्यान्ते तृतीयांशो न मङ्गुलम् ॥

मुष्टिरस्य भवेत्सोऽथ विस्तारे ऽयङ्गुलो भवेत् ।
अश्ववालाधिकेशोत्था गुणः कोणस्य कल्प्यते ॥

पद्भ्यामाक्रम्यते तुम्बं भुवि न्यस्तमधोमुखम् ।
स्कन्धस्योर्ध्वा पिनाकी या तच्छिखा तत्र संश्रिता ॥

तुम्बमूर्ध्वमुखं वामहस्तेनाक्रम्य तद्गुणम् ।
दक्षहस्तश्च धनुषो रालासंलिप्तयाज्यया ॥

वादयेन्निपुणश्चास्यां स्वरस्थानानि कल्पयेत् ।
एकतन्त्री वद्धराधारंतारयुता बुधः ॥
पिनाकी लक्षणं प्रोक्तं पिनाकि पदसेविना ॥ — कुम्भः ॥

"पिनाकी वीरप्रमुखं निष्कलं वाद्यमीर्यते ।
पिनाकवीणाया याश्च कर्तव्या वस्तु काण्डतः ॥

चतुर्दशभिरेवैतत् मुष्टिभिः प्रमितं भवेत् ।
मौर्वीबद्धं नयेदस्मिंस्तन्त्रीं स्नायुमयीं पुनः ॥

पञ्चमुष्टि प्रमाणेन सव्येतरकरश्रिता ।
सितगुग्गुलुचूर्णाक्तवाजिवालगुनेन च ॥

वादयेत्कार्मुकेनैव वामहस्तेन तत्परम् ।
सतालं तुम्बमादाय दक्षिणां सन्निधापयेत् ॥

भूमौ निवेशयेत् तुम्बे स्थापयेदटनीं ततः ।
अग्रभागममुष्यैव वामस्कन्धेन धारयेत् ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

अधोदेशे सुसंबद्धा रज्जुस्ताणासनस्य तु ।
वामेतरपदाङ्गुष्ठवेष्टनेन दृढा भवेत् ॥

क्रमेणानेन धनुषोऽशैथिल्यमुपजायते ।
एवं पिनाकवीणायाः स्वरूपं समुदीरितम् ॥" इति हरिपालः ॥

கச்சபீ (कच्छपी)

இவ்வகை வீணை மிகப் பழங்காலந் தொடங்கியே மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்று, பின் மறைந்ததாகும். மறைந்தது என்று கூறுவதை விட வளர்ந்து வேறு பெயரில் இருந்து வருகிறது என்றும் கூற இடமுண்டு.

இந்தியத் திருநாட்டில் கச்சபீ கி. மு. 200க்கும் கி. பி. 400க்கும் இடைப் பட்ட காலத்தில் இருந்ததாக இசையாராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். அஜந்தா, நாகார்ஜுன குண்டா போன்ற குகையோவியங்களில் கச்சபீ வீணையின் உருவங்கள் ஓவியங்களாகக் காணப்படுகின்றன.*

கச்சபீ வீணையே சரஸ்வதி தேவியின் வீணை என்பது புராணங்களில் காணப்படும் செய்தி. நாளடைவில் சரஸ்வதியின் ஓவியமோ அல்லது சிற்பமோ வடிப்பவர்கள் கச்சபி வீணைக்குப் பதில் அந்தந்தக் காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள வீணைகளை சித்தரித்துள்ளனர்.

கச்சபீ வீணை இந்தியாவில் மறைந்துள்ளதாக இருப்பினும் பிலிப்பைன்ஸ் (Philipines) தேசத்தில் கட்ஜ்யாபி (Kadjyapi) என்ற பெயருடன் இன்றும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்று கூறுகிறார் திரு. தண்டபாணி என்னும் ஆய்வாளர். இதன் இலக்கணம் வருமாறு:—

कच्छपी —

अपरा कच्छपी वीणा शैव रूपवती क्वचित् ।
अष्टादशाङ्गुलं दैर्घ्यं शिरस्तस्याः प्रकीर्तितम् ॥

---

* Musical Instuments of India. B. Chaitanya Devi. பக், 139.

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

चतुर्दशाङ्गुलं सार्धं प्रशस्तं च भवेच्छिरः ।
गलं पञ्चाङ्गुलं प्राहुः प्राशस्त्ये तत्र तद्विदः ॥

कच्छपस्येव तत्पृष्टं क्रमतश्चोन्नतानतम् ।
दर्शिका द्व्यङ्गुला सार्धा शिरोमध्यस्थिता मता ॥

किञ्चिन्निम्ना सुवलिता पञ्चरन्ध्रसमन्विता ।
क्रोडभित्तिश्शिरो गर्भे निर्मितव्याजिनोपमा ॥

गलान्ते कर्णिका च स्याद्दशाङ्गुलमिता मता ।
सार्धचन्द्राकृतिस्सा तु वलिता पृष्ठदेशतः ॥

दण्डात् षडङ्गुलोच्चा स्याद्दण्डोऽङ्गुलि दशंद्वयः ।
एकाङ्गुलाधिको मूले क्रमात्स्थूलोऽग्रतः कृशः ॥

विधाय रन्ध्रं तद्गर्भं पिधानं तत्र दापयेत् ।
अथैदशाङ्गुलिमितो दण्डपुच्छस्तु दीर्घतः ॥

तत्र सप्ताङ्गुलं दैर्घ्यमुन्नतं च षडङ्गुलम् ।
सारीगृहमिति प्रोक्तं त्रिश्रेणीकलितं च तत् ॥

तत्पश्चात्पुच्छ इत्युक्तः स षडङ्गुलदैर्घ्यभाक् ।
मत्स्यपुच्छाकृतिर्वक्रो नानासुभरणान्वितः ।
मोटिन्यः पञ्चकर्तव्यास्ताश्च स्युः सारिकाभिधाः ॥

तासां बिलत्रयं कार्यं दक्षिणे वामतो द्वयम् ।
दण्डान्ते कलिकान्यस्य तन्त्रीणां तत्र संस्थितिः ॥

शिरोगर्भः पिधातव्या चर्मणा कोमलेन च ।
पित्तलेनातिशुभ्रेण तस्योपरि निवेशयेत् ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

अङ्गुल्योच्चां मकरिकां पञ्चरेखान्वितां पुनः ।
दशरन्ध्रेषु पञ्चाधः पट्टसूत्रविनिर्मिताः ॥

क्षिपेत्प्रतिदशास्तासु बध्नीयात्तन्त्रिकाकृतिः ।
छागवालोद्भवां मन्द्रे मध्ये चैवाथ पट्टजाम् ॥

तन्त्रीद्वयीं समगुणां सह तां तारके न्यसेत् ।
तारात्परं न्यसेत्तन्त्रीं सूक्ष्मां तां मध्यमां विदुः ॥

एता यथाक्रमं स्थाप्या कोडान्मकरिकोपरि ।
एवं विधायां कच्छप्यां विविधाः करसारणाः ॥

ताः परस्परया ज्ञेयाः तदृज्ञानामुपदेशतः ।
एषा मनोहरा वीणा दार्वस्था खदिरादिकम् ॥ —नारायणः ॥

ராவணஹஸ்தா (रावणहस्था)

இந்த வீணையின் இலக்கணங்கள் அறியக்கூடவில்லை. ஆயின் செய்திகளில் சில.

ஒரு சமயம் ராவணன் சிவனைக் குறித்து கடலின் நடுவே தவமியற்றினான். சிவபெருமான் காட்சியளிக்காமையால், சிவனைக் காணாமல் மாளும் இவ்வுடல் கொண்டு மீளேன் என்று எண்ணி அழகிய ஒரு வனத்தில் நடுவே ஆபிசார ஹோமம் செய்தான். தனது தலைகள் ஒவ்வொன்றாக அறுத்து ஹோமத்தீயில் பெய்தான். அப்படியும் சிவன் காட்சி கொடுக்கவில்லை. நாம் செய்யும் செயல் சிவனுக்கு உகப்பாக அமையவில்லைபோலும் எதைச் செய்தால் சிவன் மிகவும் மகிழ்வார் என்று யோசித்தான். ஆங்கிருந்த வனத்தில் மூங்கில் அதிகமாகவும், வளமாகவும் இருப்பதால், காற்றின் உராய்வால் ஏற்படும் ஸுஸ்வரமான ஒலியைக் கேட்டு, இசையால் இறைவனை மகிழச் செய்யலாம் என்று தீர்மானித்தான். உடன் அங்கிருந்து சென்று

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

ஒரு மூங்கிலை வெட்டி தனது ஒரு கைமணிக்கட்டை வெட்டி அதிலிருந்து நரம்பையெடுத்து மூங்கிலை சுரைக்குடுக்கையில் பொருத்தி, அவற்றில் நரம்பைப் இணைத்து வீணையாகச் செய்து இறைவன் மீது பாட்டிசைக்க, இறைவன் மகிழ்ந்து காட்சியளித்து வரமளித்தார். இதன் காரணமாக இவ்வகை வீணைக்கு ராவண ஹஸ்தம் என்று பெயருண்டாயிற்று.

ராவண வீணா (रावणवीणा)

ராவண ஹஸ்தத்திலிருந்து இது வேறுபட்டதாக அறிய முடிகிறது. நீண்ட மூங்கில் தண்டின் நுனியில் 5 அங்குல அளவில் நுனியில் சிறிது பள்ளமாக வெட்டிக்கொண்டு, பக்கவாட்டாக ஒரு துளை செய்து அதில் சங்கு என்னும் பிருடாவைப் பொருத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு பெரிய தேங்காயின் தலையிலும் கீழேயும் மூங்கிலின் அளவுக்கு ஓட்டை செய்து உள்ளிருக்கும் தேங்காய்ப் பருப்பை நீக்கி அதில் இந்த மூங்கிலை அசையாத வண்ணம் பொருத்தி விடுக. தேங்காயுள் மூங்கிலைப் பொருத்தியுள்ள இடத்தின் அருகே காய்ந்துபோன தோலை வைக்கவேண்டும். இதுவே நாதம் கொடுக்கும் ஜீவாளம்.

குதிரைவால் மயிரை நன்றாகத் திரித்து உறுதியாக்கி கீழேயுள்ள மூங்கிலில் நன்கு பொருத்தி தலையிலுள்ள பிருடாவில் சுற்றி குதிரை மயிர் உறுதியாக – சுருதிக்கு ஏற்றபடி கூட்டி வலக்கை ஆட்காட்டி விரலால் மீட்ட நாதம் எழும். குறிப்பாக இது ஒரு துந்திணாவின் ஒருவகையாகும். இதற்கு ராவண வீணா என்று கூறப்படுகிறது. இதற்குரிய இலக்கணம் வருமாறு:–

रावणवीणा :–

वितस्तिसंमितो दैर्घ्ये दण्डो रावणहस्तके ।
पञ्चाङ्गुळपरीणाहो व्याप्तैकमुखरन्ध्रयुक् ॥

अग्रादङ्गुलदेशे तु शंक्वर्धं सुषिरं भवेत् ।
तदूर्ध्वं तन्त्रिकारन्ध्रं पूर्ववत्परिकल्पयेत् ॥

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

तदाङ्गुलायतां क्रमां चतुरङ्गुलमानतात् ।
रन्ध्रे प्रविश्यावशिष्टां नालिकेरस्य कर्परे ॥

तिरश्चीनोभयमुखे रन्ध्रं विन्यस्ततन्मुखे ।
बध्नीयात् सुदृढीकृत्य नादनिष्पत्तिहेतवे ॥

कर्परस्योर्ध्वरन्ध्रे तु चतुरङ्गुलविस्तृते ।
शुष्कचर्मावपि हिते जीवां संस्थाप्य वैणवीम् ॥

तिर्यग्ग्रन्थिविनिर्यातां कम्राग्रे बन्धयेद्दृढम् ।
कम्रिकागवलो वास्याद्वा वेणुसमुत्थिता ॥

अश्ववालकृतां तन्त्रीं तलैवाबद्धय सारयेत् ।
रन्ध्रे प्रवेशयतां तन्त्री योजयेच्छंकुना दृढम् ॥

यावत्तन्त्री दृढा तावत् तं शङ्कुं भ्रामयेच्छनैः ।
वामहस्ताङ्गुष्ठकेन शंकुमूलं निपीड्य च ॥

तन्त्रिकायां निवेशान्याश्वतस्त्रश्चाङ्गुलीर्दृढम् ।
कोणं दक्षिणहस्तेन वादनार्थं यथा पुरा ॥

धृत्वा वादनतत्त्वज्ञो वादयेत्तु यथा विधि ।
पूर्वं स्वरगताध्याये ये स्वराः पूर्वपक्षतः ॥

रावणीयमतज्ञेन कुम्भकर्णेन भूभुजा ।
ते चत्त्वारश्चतसृभिरङ्गुलीभिः क्रमाद्विह ॥

ज्ञेयं रावणहस्थेऽत्र द्विगुणा रावणोक्तितः ।
रावणारिप्रसादात्स परसाम्राज्यसंपदा ॥
अरातिरावणेनायमुक्तो रावणहस्थकः ॥ — कुम्भः ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

வல்லகீ वल्लकी

இந்த வீணையைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படவில்லை. ஆயினும் அமரகோசத்தில் இதை அமரசிம்மன் குறிப்பிட்டுள்ளார். வல்லகி என்னும் இந்த வீணையை மீட்டும்போது ஒலிக்கும் ஸ்வரங்கள் விசேஷத் தன்மை யுடையவை என்ற காரணத்தால் இவ்வீணைக்கு வல்லகி என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று.

(वल्गन्ते स्वरा अस्यामिति वल्लकी ।

वल्लते ध्वनिविशेषमिति वा । 'वल्ल संचलने')

ஆகாச வீணா (आकाशवीणा)

இதில் வீணையின் குடம் பற்றிய குறிப்புக்கள் இல்லை. ஆயின் வீணா தண்டத்தில் அழுத்தமான வீணையின் 'தும்பங்கள்' அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதில் வெளிப்புறமாக தந்திகளை மிகுந்த முயற்சியுடன் இணைத்தல் வேண்டும். தந்திகளைப் பொருத்துமிடத்தில் மூங்கிலைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இதிலுள்ள சலாகை கட்டைவிரல் அளவினதாக இருக்கும். வீணையின் அடிப்பகுதியில் நன்றாகப் பொருந்தியிருக்கும்படி கட்டைவிரல் அளவில் கால் பங்கைப் பொருத்தி, அதில் கம்பியை மேலாக இருக்கும்படிச் செய்க. இடக்கையால் தும்பத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு இயக்கவேண்டும். பிணாகி வீணையை எவ்வண்ணம் வாசிக்க வேண்டுமோ அப்படியே இவ் வீணையையும் வாசிக்க வேண்டும்.

குறிப்பு :- பினாகி வீணைக்கு குடமில்லை. அதைப்போலவே ஆகாச வீணைக்கும் குடமில்லை போலும். இதன் காரணமாகவே குடம் பற்றிய செய்தி குறிக்கப்படவில்லை. பினாகி வீணையின் முறையைப் பின்பற்றியதாக ஆகாசவீணை அமைந்திருப்பதாக அறியமுடிகிறது.

आकाश वीणा –

रूपमाकाशवीणायाः परस्तादभिधीयते ।
उद्दण्डिकास्तुम्बयुग्मं दृढमेव निवेशयेत् ॥

स्नायुतन्त्र्यः प्रभागेऽस्यां चन्धनीयाः प्रयत्नतः ।
तन्त्रीचरमनागाग्रसंबद्धां वेणुनिर्मितांम् ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

वितस्तिमात्रामङ्गुष्ठप्रमाणां तु शलाकिकाम् ।
भ्रमन्निवेशके तुम्बे स्थापयित्वा महत्तरे ॥

तन्त्रीं निपीडयेद्गाढं पादाङ्गुष्ठस्य सन्धिना ।
हस्तेन दक्षिणेनैव गृहीत्वान्येन तुम्बकम् ॥

अस्याः पिनाकिवीणायां स भवेद्वादनक्रमः ।
पौष्कलाख्यस्य ... भेदास्संत्यपरे पुनः ॥

सरूपमेषा द्रष्टव्या नैतस्मिन्निगमे बुधैः ॥ हरिपालः ॥

அர்த்த வீணா (अर्धवीणा)

இது வீணையில் பாதியாக இருப்பதால் இது காரணப் பெயராக அமைந்துள்ளது. தற்காலத்தில் தம்புராவாகப் பயன்படுவதாகும். இதற்கு மறுபெயர் தும்புரு வீணா. இதில் தும்பம் கிடையாது. மந்திரத்திற்குரிய தந்தியும் கிடையாது. இதன் கழுத்து சற்று உயர்ந்திருக்கும், அது பாடுகின்றவர்களுக்கு (பாட்டுக்கு) உதவியாக இருக்கும்

सैवार्धवीणा कथिता या तुम्बरहिता यदि ।
मन्द्रतन्त्रीविहीना च कम्बुः स्यादुन्नता पुनः ॥

ककुभादिलक्ष्म तद्ज्ञाः तुम्बुरीगतमूचिरे ।
एषार्धवीणा प्रायेण गानसाहाय्यकारिणी ॥ इति नारायणः ॥

கூர்ம வீணா (कूर्मवीणा)

இவ்வீணை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. வக்ரா, கூர்மா, அலாபூ: எனப்படும். இது பற்றிய வேறு செய்திகளில்லை.

அலாவணீ (अलावणी)

மலைப்பாங்கான காடுகளில் செழிப்பாக வளர்ந்திருக்கும் மூங்கில் அல்லது கடுக்காய் மரத்தை இத்தகைய வீணைக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

கனமான மரமாகவும், மூங்கிலின் உட்கூடு ஒரு அங்குல விட்டமுள்ளதாகவும் வளையாமல் நேராக இருக்குமாறும் 14 அங்குல்முள்ள மூங்கில் தண்டை தூய்மை செய்துகொள்க. துங்கத்தில் அழுத்தமான பட்டுநூல் அல்லது தந்திகளை (இரண்டு) இணைத்து மேல் தும்பத்தில் பிணித்துக்கொள்ள வேண்டும். இதில் 'தாரஸ்தாயி' தந்தியை இரண்டு முறை பிணித்துக் கொள்க. 'மந்த்ர' ஸ்தாயி தந்தியை ஒருமுறை (ஓரிடத்தில்) பிணித்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விரண்டு தந்திகளுக்குமிடையே ஜீவ ஸ்தானத்தில் ககுபத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அந்த மூங்கிலை வெங்கலத்தாலோ அல்லது தங்கத்தாலோ செய்யப்பட்ட தகட்டைக் கொண்டு மூங்கிலின் பக்கங்களை அழகுபடுத்த வேண்டும். இதனை ப்ரும்ம வீணையைப் போல வலக்கையால் மீட்ட இடக்கையால் தண்டத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளவும். சுட்டு விரல், மோதிர விரல், சுண்டி விரல் ஆகியவற்றால் மீட்டுதல் விலக்கப்பட்டது. நடுவிரலால் மீட்டவேண்டும் என்று இவ்வீணைக்கு ஹரிபாலர் இலக்கணம் கூறியுள்ளார்.

இதே வீணையைப் பற்றி சோமேஸ்வரர் குறிப்பிடும் போது இரண்டு அங்குல அளவுள்ள ககுபத்தை சற்று நிமிர்ந்து (உயர்வாக) இருக்குமாறு பொருத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்றும், அதில் பொருத்தும் தந்திகளை மெல்லியதாகவும், சமமாகவும், உறுதியுடையதாகவும் சேர்ந்து நன்கு பொருந்தியிருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். 18 அங்குல நீளத்தில் தும்பத்தை அமைக்கவும். சுருதியை பிந்து நாதம் சேர்த்துக்கொண்டு, உடலில் சாய்த்துக் கொண்டு மீட்டவேண்டும். வலக்கையிலுள்ள நடுவிரல், மோதிர விரல்களால் வாசிக்க. (இங்கு பிந்து என்று குறிப்பிட்ட சொல் மந்த்ரம்-மத்யம்-(பஞ்சமம்) தாரம் ஆகிய மூன்று ஸ்தாயிகளையும் ஒரே சுருதியில் கூட்டிக் கொள்வதை பிந்து என்னும் சொல் குறிக்கும்)

தும்பத்தின் அருகில் மீட்டிக்கொண்டு வலக்கை கட்டைவிரல் அதனைத் தாங்கிக் கொள்ளுமாறு அமைத்துக் கொண்டும், மூன்று ஸ்வரங்களை வலக்கை விரல்களாலும், 4 ஸ்வரங்களை இடக்கையாலும் இசைக்கவேண்டும். இதுவே அலாபி வீணையின் லக்ஷணமாகும் என்று ஸோமேஸ்வரர் குறிப்பிட்டுள்ளார்,

अलावणी —

सम्यगालवणीरूपं सलक्षणमुदीर्यते ।
दण्डो मलयजेन स्याद्वेणुना खदिरेण वा ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

एकाङ्गुलमितं तस्याः सुषिरं कार्यमन्तरा ।
षडङ्गुलः परीणाहो दैर्घ्यं स्यान्नवमुष्टिकम् ॥

अत ऊर्ध्वं भवेद्दैर्घ्यमा चतुर्दशमुष्टिकम् ।
ककुभस्तत्प्रमाणः स्याल्लोहपत्रविवर्जितः ॥

दण्डानुरूपतः श्लक्ष्णा विधेयो नाभितुङ्गकम् ।
कौशेयैः पट्टसूत्रैर्वा तन्त्रीयुग्मं प्रकल्पयेत् ॥

ऊर्ध्वं तुम्बस्य भागे द्विर्बध्नीयात्तारतन्त्रिका ।
एकवारं ततो मन्द्र तन्त्रीमासञ्जयेद्दृढम् ॥

जीवद्वय द्वयोस्तन्त्र्योः ककुभे स्थापयेत्तथा ।
कांस्येन वा सुवर्णेन भूषयेत्पार्श्वयुग्मकम् ॥

वादनं ब्रह्मवीणावत्सव्येतरकरोद्भवम् ।
वामो विरहितः कार्यः करो वेणुशलाकया ॥

अनामिका तर्जनिका कनिष्ठादिर्विकल्प्यते ।
भेदोऽनेकविधस्तत्र सारणादेर्विचक्षणैः ॥ — हरिपालः ॥

अङ्गुलद्वयविस्तारः ककुभो वक्त्र उन्मुखः ।
मेषान्त्रनिर्मिता तन्त्री सूक्ष्मा श्लक्ष्णा समा दृढा ॥

अष्टादशाङ्गुलानाह तुम्बं वेदाङ्गुलाननम् ।
दन्तनाभि समायुक्ता दोरीबन्धनवर्जिता ॥

पात्रिका कर्पराहीना भवेद्दालावणी शुभा ।
निष्कलस्य प्रकारेण वाद्यालावणिका सदा ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

बिन्दुनादसमोपेता तुम्बे निक्षिप्य वक्षसि ।
मध्यमानामिकाभ्यां च वाद्या दक्षिणपाणिना ॥

मन्द्रे मध्ये च तारे च त्रिस्थाने बिन्दुरिष्यते ।
तुम्बिमूलं समुत्पीड्य वामाङ्गुष्ठेन धारयेत् ॥

इतराभिस्तु सर्वाभिः स्वरव्यक्तिर्विधीयते ।
त्रिस्वरं दक्षिणः पाणिर्वामहस्तश्चतुः स्वरः ॥
एवं सप्तकमेकं स्यादलावण्यं प्रतिष्ठितम् ॥ — इति सोमेश्वरः

மதங்க கின்னரீ வீணை (मतङ्ग किन्नरी वीणा)

கின்னரீ வீணையில் மூன்று வகை. இதில் இரண்டு வகையை முன்பு கண்டோம், மதங்க கின்னரீ என்பது முதலிரண்டு வீணைகளுக்குமிடைப் பட்டது என அறிய முடிகிறது. இதிலுள்ள வீணாதண்டம் 15 அங்குல நீளமும் 6 அங்குல அகலமும் கொண்டது. மூங்கில், கடுக்காய் அல்லது செஞ்சந்தன மரத்தாலோ அல்லது வெண்கலத்தினாலோ புனையப்பட்டிருக்கும். மரமாக இருந்தால் அது சுழி, பொந்து (துளை) விரிசலுள்ளதாகவோ வளைந்தோ இருக்கக்கூடாது. இத்தகைய குற்றங்களில்லாமல் நேராக இருக்கும் மரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அதன் நடுவில் சீரான முறையில் பள்ளம் செய்துகொண்டு அதனைப் பலகையால் மூடிப் பொருத்தியபின், அதன் தலைப்பகுதியில் 4 அங்குல அகலமுள்ள மெல்லிய மரப்பலகையை ககுபமாகச் செய்து பொருத்த வேண்டும். வீணையின் அடிப்பகுதியில் தந்திகளைப் பொருத்தி ககுபத்தில் (ஆமையின் ஓடுபோல) முடுக்கிவிட வேண்டும். வீணையிலிருந்து நாதம் கிளம்ப வீணா தண்டத்தில் பக்கவாட்டில் இரண்டரை அங்குலம் விடுத்து சிறிய துளைகளைச் செய்க இது தலைப்பகுதி இரண்டரை அங்குலம் வரை வரிசையாகச் செய்யவேண்டும். மேல்பகுதியில் உள்ளடக்கமாக இரண்டரை அங்குல உயரத்தில் வெளிப்புரமாக சங்கு (பிருடா)வைப் பதித்து அது சுற்றுமாறு (முடுக்க ஏதுவாக இருக்கும்படி) பார்த்துக்கொள்க. சிந்தூரப்பொடி, அல்லது துணியை எரித்த சாம்பலால் நன்கு பிசைந்துகொண்டு அது கெட்டியாக இருப்பதற்கு செங்கல்பொடியைக் கலந்து அதில் பித்தளையால் ஆக்கப்பட்ட கம்பிகளை 14 அல்லது 18 கம்பிகளின் துண்டுகளை இரண்டரை அங்குல இடைவெளியில் பதிக்கவும். அதில் மேலிருக்கும்படி தாரஸ்தாயியில் ஏழும், மந்த்திரஸ்தாயியில் ஏழும்,

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

ஸாரிகைக்கு இரண்டுமாக அரை அங்குல இடைவெளியில் பதித்துக் கொள்ளவும். வீணையின் வெளிப்புரத்தில் ஷட்ஜ மத்யமத்திற்காக (தாளத் திற்கு) இரண்டு தந்திகளைப் பொருத்த வேண்டும். இங்ஙனம் அமைக்கப் பெற்றது, 'மத்யம க்ராமகா' என்றும், மதங்க கின்னரீ வீணை என்றும் பெயராகும். இது ராக ஆலாபனைக்கு ஏற்றது. ஸ்வரங்களைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தக் கூடியது.

मतङ्गकिन्नरीवीणा —

तिस्रः किन्नरवीणास्स्युर्बृहद्देशी समाश्रिताः ।
बृहती मध्यमा लघ्वीत्यथासां लक्षणं ब्रुवे ॥

अर्धाङ्गुळं निस्तुषैस्स्यात्पंक्तिस्तिर्यग्यवोदरैः ।
पञ्चदशाङ्गुळो दैर्घ्ये परिणाहे षडङ्गुळः ॥

वैणवः खादिरो वाऽथ रक्तचन्दनजोऽथवा ।
कांस्यजो वा भवेद्दण्डो ऋजुः श्लक्ष्णो व्रणोज्झितः ।

दण्डमानं दधद्गर्भे सुषिरं पृथुलं समम् ।
शाकजः ककुभस्तस्य दण्डो दैर्घ्ये षडङ्गुलः ॥

ककुभस्य शिरस्तस्य दीर्घे स्याच्चतुरङ्गुळम् ।
चतुरङ्गुळविस्तारमुच्छ्राये द्व्यङ्गुळम्मतम् ॥

ककुभस्य तु दण्डं तु वीणादण्डान्तरे क्रियेत् ।
परिशेषश्च दण्डान्तः तावान् याति विशेषिते ॥

ककुभस्य शिरोमध्यवीणा दण्डान्तमध्यतः ।
तन्त्री भागस्तुरीयांशोऽधिकत्र्यङ्गुळको भवेत् ॥

विदध्यात्ककुभेमूर्ध्नि श्लक्ष्णां कूर्मवदुन्नताम् ।
परितोऽर्धाङ्गुळन्यूनां पत्रिकामायसीं समाम् ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

नादातिशयसिद्ध्यर्थं वीणावादनकोविदः ।
सार्धाङ्गुळद्वयं त्यक्त्वा वीणादण्डस्य मूर्धतः ॥

अर्धाङ्गुळपरीणाहं विदध्यात् सुषिरं ततः ।
अधस्तात्तिर्यगपरं रन्ध्रं सोऽभयतो मुखम् ॥

अधस्तादूर्ध्वरंध्रस्य सार्धत्र्यङ्गुळके भवेत् ।
मेरुः सगलरन्ध्रेण कर्तर्या वान्वितो भवेत् ॥

मेरुरन्ध्रस्य वीणाया दण्डस्य च तथान्तरम् ।
त्र्यङ्गुळं सयवं ज्ञेयं मेरुरङ्गुळमुच्छ्रितः ॥
सार्धाङ्गुळान्तरे शङ्कुः स्थिरो मेरोः पुरो भवेत् ॥

अत्र तिर्यग्भवेद्रन्ध्रं चलशङ्कुवदायतम् ।
सिन्धूरेणाथवा वस्त्रकज्जलेनाथवा युतम् ॥

श्लेक्ष्मेष्ठकायाश्चूर्णेन मर्दयन्मथनं घनम् ।
विमिश्रास्तेन कर्तव्यास्सारिकास्स्युश्चतुर्दश ॥

अष्टादशाथवा दण्डपृष्टे न्यस्या यथायथम् ।
ताश्चतस्त्रो निवेश्यास्तु तारसप्तकसिद्धये ॥

मन्द्रसप्तकसिद्ध्यर्थं सारीद्वन्द्वं परे जगुः ।
एवं त्रिस्थानसंशुद्धरागव्याप्तिर्भवेदिह ॥

आमन्द्रसप्तकान्मध्यसप्तकावधि युक्तितः ।
सार्धाङ्गुळपरीणाहास्तथा सार्धाङ्गुळायताः ॥

मध्यवक्षोऽस्थिनलिका यद्वा तच्चरणास्थिजा ।
आयस्यः कांस्यमय्यो वा नळिकास्सरिका मताः ॥

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

मौलोर्ध्वातन्त्रिकापार्श्वतन्त्र्यौ द्वे षड्जगे यदि ।
हृत्वा पञ्चमगा चेत्स्यात् षड्जग्रामो भवेदयम् ॥

ऊर्ध्वतन्त्री यदि भवेन्मध्यमस्वरयोगिनी ।
तत्पार्श्वे तन्त्रिकाद्वन्द्वं षड्जमध्यमजं यदि ॥

मध्यमग्रामगा ज्ञेया तदेयं किन्नरी बुधैः ।
येन येन स्वरेणैवं योगस्तन्त्र्याः प्रतन्यते ॥

सारणाभेदमाश्रित्य सा स्यात्तत्स्वराह्वया ।
तां तां चामूर्च्छनामस्यामभ्यसेत्तद्विदग्रणी ॥

स्वस्थाने प्रकृतीकृत्य षड्जस्वश्रुतिपेशलम् ।
स्वरप्रबन्धना स्थाप्या दण्डपृष्टेऽथ सारिकाः ॥
तास्विष्टरागं निपुणमालापेत्स्वच्छमानसः ॥ — इति कुम्भः

ஸ்வரமண்டலிகா என்னும் மத்த கோகில வீணா:

கருங்காலி, சந்தனம், செஞ்சந்தனம், பூதமரம் (Terminaliabelerica) வைரம் பாய்ந்த பலா ஆகிய மரவகைகளில் இக் கருவியைச் செய்யலாம். அகலத்தைவிட 7 அங்குலம் நீளமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். பெரும்பாலும் 20 அங்குல அளவிலேயே காணப்படுகிறது. லாவுகம் வலபக்கத்திலும், இடப்பக்கத்தில் ககுபமும் இடம் பெற்றிருக்கும். கோலம்பம் இவ்விரண்டுக்கு மிடையே சுருதி சேர்க்கப்பட்ட தந்திகள் இருக்கும். 27 அங்குலத்தில் தாரஸ்தாயீ தந்திகள் இதில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். லாவுகம் கட்டை விரல் தொடங்கி ஆட்காட்டி விரலைவிட (ஒரு ஓட்டைச் சாண் அளவைவிட) ஒரு யவத்தின் (ஒருவகை தானியம்) அளவு அதிகம். வலப்பக்கத்தில் 10 தந்திகள் லாவுகத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும். மையத்தில் தந்திகள் இரண்டரை அங்குல இடைவெளியாகக் காணப்படும். ஸ்வரமண்டலியின் மையத்தில் பொந்து (Hollow of a tree) காணப்படும். இதில் பொந்து (வறுவாய்) உள்ளதாகவும், பொந்து இல்லாமலும் ஸ்வரமண்டலிகள் உண்டு: இத்தகைய பொந்தை இரண்டு இடங்களில் செய்தல் வேண்டும். ஒன்று ஸ்வரமண்டலியில் கடைசி

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

தளத்திலும், மற்றொன்று வலப்புறத்திலும் ஒரே அளவுள்ளதாக அமைக்க வேண்டும். இது சுமார் 4 அங்குல அளவினதாக இருக்கவேண்டும். இதில் ஸாரீகா ஸ்வரங்களை அமைக்கும் தந்தி பொந்துக்கு மேலே வருவதாக அமையும். தந்திகள் மேலிருந்து கீழாக சமமாக வருவாதகப் பொருத்துக. தாரம், மத்யம், மந்த்ரம் ஆகிய மூன்று ஸ்தாயிகளுக்கும் தந்திகள் 21. இவை ஏகஸரம், இரண்டு ஸரம், மூன்று ஸரம். (ஸரம் கம்பிகளின் கனம் அல்லது போக்கு) பட்டு நூல் அல்லது பட்டு நூலால் அமைக்கப்பட்ட தந்தி ஆகியவைகள் இடம் பெறவேண்டும். இதில் ரஞ்சகத்திற்காக பட்டுநூலால் அமைக்கப்பட்ட தந்திகள் ஏழும், உலோகத் (இரும்பு) தந்திகள் ஏழும், பித்தளையால் செய்யப்பெற்ற தந்திகள் 7ம் ஆக 21 தந்திகள் இடம் பெறுகின்றன. என்று நாராயணர் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

स्वरमण्डलिका —

खादिरी चान्दनी रक्तचान्दनी सारदारुजा ।
गाम्भीरी पानसी चैव स्वरमण्डलिका मता ॥

सप्ताङ्गुलाधिका दैर्घ्ये वितस्त्रितयान्विता ।
प्राशस्त्ये तूनविंशत्यङ्गुलिका परिकीर्तिता ॥

लाबुको दक्षिणेभागे वामभागे तु काकुभः ।
कोलम्बकस्तयोर्मध्ये श्रुति तन्त्री स्थितः पुनः ॥

सप्तविंशत्यङ्गुलात्मा तारतन्त्रीन्ध्यो स्थितास्ततः ।
अङ्गुष्ठाच्चोलाबुकः स्यात्करभस्तु यत्राधिकः ॥

स स्यात्करभकाकारः क्रमेण वलितो भवेत् ।
तद्वामेद्व्यङ्गुलं सारी ग्रहं च चतुरश्रकम् ॥
दक्षिणेऽलाबुकस्य स्यादशातन्त्री निबन्धिनी ॥

मध्यभागे मिता सा तु सार्धं द्व्यङ्गुलविस्तृता ।
पूरकत्वेऽङ्गुलिमिता क्रमात्सुवलिता भवेत् ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

कार्यस्तत्पूरकत्वे स्यात्पञ्चाङ्गुल उदाहृतः ।
शून्यगर्भस्तु कर्तव्यः सपिधानाभिमण्डितः ॥

लावुकः सपिधानः स्यात्पिधान रहितोऽपि वा ।
क्रोडस्तु द्विदलः कार्यः तस्य स्यादन्तिमे दले ॥

कोष्ठत्रयसमानत्वे तस्य दक्षिणतः पुनः ।
चतुरङ्गुलकं शून्यं गांभीर्ये विस्तृतावपि ॥

तन्मध्ये सारिका न्यस्या वर्तुलेषु बिलेष्वथ ।
ऊर्ध्वाधः पङ्क्तियुग्मेषु समभागविनिर्मिताः ॥

दशरन्ध्रैस्सारिगृहरन्ध्रैस्सारभरैरपि ।
रन्ध्रैर्यथैकता तत्तु तथा कार्यं विनिर्मितः ॥

एवं विनिर्मितायां तु वीणायामिह वैणिकः ।
तन्त्रीस्संस्थापयेदत्र पट्टकास्त्रिसरा अमि ।

एकैकगुणतो न्यूनाश्शस्ताश्शुद्धा विपञ्चिकाः ।
अङ्गुल्यग्रप्रमाणं तु तन्त्रीणामन्तरा मिथः ॥

करभस्यातु तन्त्रीषु प्रत्येकं कलिकां न्यसेत् ।
वंशुपृष्ठभवा सूक्ष्मा यथानुरणनं भवेत् ॥

लावुक्रोपरि दातव्या विश्रान्तिनालिका पुनः ।
खादिर्मन्यभवा वापि वृद्धाङ्गुलि समाश्रिता ॥

सारी सम्मोटनान्यं च मोटनासार ...सा ।
नवाङ्गुलमिता दैर्ध्यं मुष्टिग्राह्या स वर्तुला ॥

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

चतुरश्रं बिलं तस्य: सारीवृत्तप्रमाणत: ।
नवाङ्गुलमिता सार्धा स्थूलमूलाग्रसूक्ष्मका: ॥

मुख्येयं सर्ववीणानां[1] त्रिस्थानैस्सप्तभि: स्वरै: ।
अस्यास्तु वादनोपाया: ज्ञातव्या उपदेशत: ॥

நகுலா (नकुलावीणा)

நகுலா வீணைக்கு இரண்டு தந்திகளும் அதற்கு இணையான ஸ்வரத்தை ஒலிக்கும் மூன்று தந்திகளும் என்று குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

तन्त्रीद्वयेन नकुल: स्यादन्वर्भ त्रितन्त्रिका ।

என்று ஆயின் மற்றோரிடத்தில் மூன்று தந்திகளும் அதற்கிணையான இரண்டு, மூன்று தந்திகளுண்டு என்றும் காணப்படுகிறது.

नकुलात्रितन्त्र्यौ स्यातां द्वित्रितन्त्रीकले क्रमात्

இதிலுள்ள தந்திகளை முன்சொன்ன முறையிலே பொருத்த வேண்டும். ஸ்வர நாதத்துடன் உபதேசம் செய்வதற்கு இந்த வீணைப் பயன்படும். இதில் மூன்று தும்பங்கள், மந்த்ர தந்திகள் மூன்று ஆக ஆறு தந்திகளுண்டு என்று அறிய முடிகிறது. இதன் அளவு 13 முஷ்டி.

नकुला—द्वितन्त्रिका—वीणा

नकुलीत्रितन्त्र्यौ स्यातां द्वित्रितन्त्रीकले क्रमात् ।
दण्डाग्रतो तयोस्त्यक्ता मुष्टिद्वन्द्वमत: परम् ॥

तुम्बस्य बन्धनं कार्यमेकतन्त्रीवदेतयो: ।
राज्ञोपदेशत: कार्यं स्वररागप्रकाशनम् ॥

---

1 त्रिस्थानैरिति वचनादेकविंशति तन्त्र्य: । ता: एकसरा, द्विसरा, त्रिसरा:, पट्टजा: ॥
इदानीं रञ्जकतालाभाय पट्टजा: सप्त लोहजा: सप्त पित्तलजा: सप्त एव तन्त्री: ॥
— नारायण: ॥

(स्वरमण्डलमिति मत्तकोकिलवीणाया नामान्तरम् ॥)

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

कार्यं कोणेन विदुषा केचिदत्र प्रचक्षते ।
त्रीणि तुम्बानि तिस्रश्च तन्त्र्यो मन्द्रादिषु त्रिषु ॥

स्थानेषु युक्तिमाश्रित्य बन्धनीयाः प्रयत्नतः ।
शार्ङ्गी गान्धर्ववीणा च पद्मवीणा स्वरङ्गिका ॥

नादवेदी श्रुतिपतिरिति देशीविदो विदुः ।
षड्वीणा दण्डमानं तु क्रमादासां निरूप्यते ॥

दण्डमानं तु नकुले मुष्टयः स्युस्त्रयोदश ।
त्रितन्त्रिकायामुद्दिष्टमेकादशकमुष्टयः ॥

शार्ङ्ग्यादि त्रिषु वीणासु स्युस्तुम्बद्वितयं तथा ।
तन्त्रीत्रये दण्डमानं सार्धा स्याद्दशमुष्टयः ।
स्वराङ्ग्यां तुम्बमेकं तु तन्त्रीणां त्रितयं तथा ॥

दण्डमानमथास्यां तु सार्धाः स्युर्दशमुष्टयः ।
दण्डमानं नादवेद्यां सपादा दशमुष्टयः ॥

तिस्रस्तन्त्रीस्तुम्बके द्वे तथा श्रुतिपतिर्भवेत् ।
दशमुष्टिमिता दण्डे त्रितन्त्र्येकतुम्बिका ।
चित्रा स्यात्सप्ततन्त्रीभिर्नवभिः स्याद्विपञ्चिका ॥

अथ लक्षणम् —

तन्त्रीद्वयेन नकुलः स्यादन्वर्थं त्रितन्त्रिका ।
तन्त्रीभिस्सप्तभिश्चित्रा विपञ्ची नवभिर्मता ॥

तन्त्रीणामेकविंशत्या कीर्तिता मत्तकोकिला ।
मुख्येयं सर्ववीणानां त्रिस्थानैस्सप्तभिः स्वरैः ॥

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

ரகுநாதமேள வீணா (रघुनाथभूपमेल वीणा)

தஞ்சையை அரசாண்ட நாயக்க மன்னர்களில் புகழ்பெற்றவன் ரகுநாத நாயக்க மன்னன். இவன் பிறவிக் கலைஞன், புலவன் என்றெல்லாம் இவர் காலத்துப் புலவர்களால் கொண்டாடப் பெற்றவன். இசையிலும் இம்மன்னன் புலமை கொண்டவன். இதன் காரணமாக சங்கீத ஸுதா என்னும் நூலை இயற்றியவன். இம்மன்னனின் காலம் (1600—1630) இம்மன்னன் நந்திகேஸ்வர ஸம்ஹிதா, யாஷ்டிக ஸம்ஹிதா, சங்கீத சந்த்ரிகா, வித்யாரண்யரால் இயற்றப் பட்ட ஸங்கீதஸாரம், ப்ருஹத்தேசீ போன்ற நூல்களையும், ஸங்கீத ரத்தினாகரத்தின் உரையாசிரியர்களான ஸிம்ஹர், கேசவர், கல்லிநாதர் போன்றோரின் உரைகளையும் ஆராய்ந்து ஸங்கீத ஸுதா என்னும் நூலை இயற்றிப் புகழ்படைத்தார். தெலுங்கு மொழியில் பல நூல்களைப் படைத்த மஹா கவி. இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த மன்னன் ரகுநாதன் தன் காலந்தில் ஒரு வீணையையும் உருவாக்கியுள்ளார். இதற்கு ரகுநாத நாயக்க வீணை என்று பெயரிடப்பட்டது. அந்த வீணையைப் பற்றிய செய்திகள்.

रघुनाथभूपमेलवीणा —

ततोऽनुरघुनाथेन्द्रमेलवीणा निरूप्यते ।
तल्लक्षणं तु सङ्गीतसुधानिधिरिति श्रुतेः ॥

चेव्वयाच्युतभूपालरघुनाथनृपाङ्किने ।
असत्तातकृते ग्रन्थे प्रोक्तान् श्लोकान् लिखामितान् ॥

पूर्वोक्तवीणाद्वय एव मध्य-
मेलाख्यवीणा खलु या च तस्याम् ।
तन्त्रीसमेतश्रुति पञ्चमां च
तथैव मन्द्रस्थितपञ्चमां च ॥

तथाऽऽद्यतन्त्रीमपि पञ्चमेना-
नुमन्द्रपूर्वेण विराजमानाम् ।
विधाय तिस्रोऽपि समाननादाः
तन्त्रीस्सहाधस्तनमध्यमेन ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

आद्यं स्वरं पञ्चममेव कृत्वा
वादयेत वीणा यदि वैणिकेन ।
एषाच्युतश्रीरघुनाथभूप-
मेलाख्यवीणा कथिता तृतीया ॥

आद्यं स्वरं पञ्चममित्यस्यार्थः कथ्यते मया ।
मध्यमेलाख्य वीणास्थं मध्यषड्जाभिधं स्वरम् ।
आद्यं केवलसारिण्या जातं कृत्वाऽथ पञ्चमम् ॥

वादयेत तदा मध्यमेलवीणास्थमध्यमः ।
रघुनाथेन्द्रवीणायां षड्जस्संपद्यते ततः ॥

तथापि वादनं कुर्युः वीणायां वैणिका इति ।
यत्सर्वरागमेलैक रागमेलेति चेरितम् ॥

द्वैविध्यं मध्यमेलायामस्यामपि तदूह्यताम् ।
तदेवं रघुनादेन्द्रमेलावीणा निरूपिता ॥

— इति वेङ्कटमखी ॥

துளஜா வீணை (तुलजा वीणा)

தஞ்சையை ஆட்சி செய்த மராட்டிய மன்னர்களில் இவர் மூன்றாவது மன்னராவார். இவருடைய காலம் கி. பி. 1729—1735 வரை. இசை, வைத்தியம், ஜோதிடம் ஆகிய கலைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டதுடன் இவற்றில் நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

துளஜா மன்னர் ஸங்கீத சாராமிருதம் என்ற இசைக்குரிய நூலை இயற்றியுள்ளதுடன் பல அரிய இசை நூல்களையும் தொகுத்துள்ளார். அவற்றை நான்கு ஆராய்ந்த பின்னரே ஸங்கீத சாராமிருதத்தை இயற்றியுள்ளார் என்பதும் தெளிவு. சதுர்தண்டி பிரகாசிகா, விட்டலீயம், ஸ்வரமேள கலாநிதி போன்ற நூல்களை நன்கு ஆராய்ந்து, தனது நூலில் மேளகர்த்தா ராகங்களைப் பற்றிய விளக்கங்களை அளித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

இவர் சேகரித்த சுவடிகள், தஞ்சாவூர் சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தின் சம்ஸ்கிருதப் பிரிவிலும், மராட்டிய மொழிப் பிரிவிலும் பாதுகாக்கப்பெற்று வருகின்றன. ராகரத்னாகரம், பஞ்சக்ரோசமஞ்சரி போன்ற சுவடிகள் இந்நூலகத்தில் மட்டுமே கிடைக்கும் அரிய சுவடிகளாகும்.

இம்மன்னர் ஒரு வீணையைக் கண்டுபிடித்துள்ளார். இதற்குரிய இலக்கணத்தையும் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதற்கு 'துளஜேந்திர வீணை' என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வீணை மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது என்றும்; பிறவீணைகளை அடிமைப்படுத்திவிட்டது என்றும், வீணை வித்வான்களின் மனத்தைக் கவரும் அழகுடையது என்றும், இதில் மேளத்தின் அமைப்பு முறைகளில் எந்தவிதமாற்றமுமில்லை

यस्यां मेलक्रियांयासविशेषोऽपि न दृश्यते ।

என்றும், இதில் நாதம் விசேஷத் தன்மையுடையது

यस्यां नादविशेषोऽस्तिरक्त्याधिक्यं प्रदृश्यते ।

என்றும் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது.

இதிலிருந்து பாரம்பரியமாக வந்த மேள அமைப்பே இவ்வீணையில் இருந்துள்ளது என்றும் நாதக் கட்டு சீராக அமையும் புதிய ஏற்பாடு மட்டுமே இவரது வீணையின் சிறப்பு அம்சம் என்றும், தந்தவேலைப்பாடுகளும் அதனிடையே உள்ள சிறிய துளைகளின் வரிசையும் இவரமைத்த வீணையின் சிறப்பம்சங்கள் என்றும் கொள்ளமுடிகிறது.

तुलजेन्द्रवीणा लक्षणम् –

अथात्र लक्ष्यते वीणा तुलजेन्द्रेण निर्मिता ।
आमेरोरतितारारख्यादाषड्जाद्यत्र मध्यभूः ॥

प्रवालस्योन्नता मध्यभागनिम्नाश्रियुग्मभाक् ।
त्रयोविंशति संख्याकश्लक्ष्णकांस्यशलाकिका ॥

सप्तभिः कीलकैर्हृद्या यथोक्तैश्चान्यलक्षणैः ।
.... ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

सर्वलक्षणसंपन्ना सर्वालङ्कार शोभिता ।
सर्वाभीष्टप्रदा नित्यं वैणिकानां मनोहरा ॥

या चैकतन्त्रिका वीणा विपञ्ची या त्रितन्त्रिका ।
सा सा तुलजराजेन्द्रवीणया किङ्करीकृता ॥

रूपभेदं विना लोके स्वरयोजनमात्रतः ।
स्व स्व नामाङ्किता वीणा स्व स्व ग्रन्थेषु कल्पिता ॥

तुलजेन्द्रकृतेग्रन्थे तन्नामाङ्कितया तथा ।
कथं तुल्या भवेयुस्ता ईदृग्रूपतयेतराः ॥

तस्मादियं मुख्यवीणा वीणानामुत्तमोत्तमा ।
एषैव वैणिकैर्ग्राह्या सम्यग्वादनकाङ्क्षिभिः ॥

आयासेज विना यत्र भवेद्वादननैपुणी ।
एषैव साधकैर्ग्राह्या सुखेनाभ्यासकाङ्क्षिभिः ॥

ருத்ர வீணை (रुद्रवीणा)

இவ்வீணை வட இந்தியாவில் இன்றும் கலைஞர்களால் வாசிக்கப்பட்டு வருவதாகும். இதனை வீணை என்றும் ருத்ரவீணை என்றும் அழைக்கின்றனர். இவ்வீணை லகு கின்னரி வீணையின் வளர்ச்சி என்றும், கிராமீயக் கலையில் பயன்படுத்திவரும் 'தண்டி' (dandi)யின் வளர்ச்சியென்றும் இசையாராய்ச்சி யாளர்கள் கருதுகின்றனர். மேலும் தண்டியில் உள்ளபடி மூங்கிலால் செய்யப் பெற்ற வீணாதண்டம், அதில் உள்ள 4 தந்திகள் (ஸ - ப - ஸ - ப) இவைகளின் அமைப்பு முறைகள் ஆகியவற்றிவால் இக்கருத்தை வலியுறுத்துகின்றனர்.

கின்னரீ வீணையில் ஸ்வரங்களை வாசிக்கும் முறைகளையே பெரும்பாலும் ருத்ர வீணையிலும் கடைபிடிக்கப் படுகிறது. இதனை வேமபூபாலரும் "क्रियां रुद्रवीणायाः सांप्रतं वादनक्रमः" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

ருத்ர வீணைக்குரிய வீணாதண்டம் $11\frac{1}{2}$ முஷ்டி அளவு என்றும், 12 முஷ்டி அளவு என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் வலப்பக்கத்தில் மூன்று முஷ்டியை விடுத்து, பின், தந்திக்குரிய மேருவை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இந்த மேரு (மேடாக இருக்கும் மரத்தால் செய்யப்பட்ட சிறிய பலகை) 2 அங்குல உயரமும், 4 அங்குல நீளமும் இருக்கவேண்டும். இது எள்ளளவு அதிகமாயினும் பரவாயில்லை. வீணாதண்டத்தில் அதைபொருத்துக மேருவின் கீழே 2 தும்பங்களைப் பொருத்தவேண்டும். தண்டத்தின் இரு பக்கங்களிலும் பித்தளையால் அழகு செய்த மூடியால் மூடவேண்டும். இது குடை போன்ற அமைப்பில் இருத்தல் நலம். ருத்ர வீணையிலுள்ள ககுபம் மூன்று தலையுள்ளது போல் அமைக்கவும். இதில் மேனோக்கியுள்ள சிரசில் உலோகத்தால் செய்த தந்தியும், அதற்கு அடுத்த சிரசில் மூல சுருதியுள்ள தந்தியும், இடப்பக்கமுள்ள சிரசில் சுருதி தந்தியும் அமைக்க வேண்டும். இப்படி மூன்று சிரசுள்ள ககுபத்தை வீணாதண்டத்தில் அமைக்கவும். இதிலிருந்து 7 அங்குலத்தில் தும்பத்தை அமைக்கவும் தேன்மெழுகை (செங்கல்பொடி கலத்து) உறுதிபடுத்தி சட்டத்தில் நன்கு பதித்து உலோகத் துண்டுகளை 1 அங்குல இடைவெளியில் முறைப்படி பதித்து தந்திகளை முறைப்படி பொருத்தவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

रुद्रवीणा—

सार्धैकादशमुष्टिर्दण्डः क्रियतेऽत्र तदुपरि च हित्वा ।
अङ्गुलपञ्चकमेकं रन्ध्रे तिर्यक् चलच्छङ्कुः ॥

ऊर्ध्वं तन्त्री सुषिरवदपरं षण्ठेऽङ्गुले त्वचलशङ्कुः ।
तिर्यङ्मात्रं तस्मान्मेढक ऊर्ध्वोऽङ्गुलात्परतः ॥

तुम्बं तदधोऽङ्गुलतोऽष्टाविंशत्यङ्गुलान्तरेणान्यत् ।
नाभिद्वयं सुवृत्तं सच्छिद्रं ऽङ्गुलोच्चततम् ॥

ककुभो द्व्यङ्गुलमुच्चश्चतुरङ्गुलदीर्घविपुलमसृणशिराः ।
वीणादण्डान्तर्गतदण्डोऽधः प्रक्ष उत्कीलः ॥

मेरोरुच्चः किञ्चित्स्वदक्षिणतुरीयतन्त्रिकास्थाने ।
उच्चोच्चान्यत्तिपदः स चतुरयःपत्रमूर्धाशः ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

दृढवेणुजानुजीवोऽथ सारिकामेरुककुभवद्विपुलाः ।
एकादशाङ्गुलालघुसारीदशककक्षमापट्टी ॥

तुम्बाग्रमनुगताग्रा बन्धार्थं दोरका दृढास्त्रिगुणाः ।
तुम्बादिबन्धनादि तु लोकात्स्याद्रुद्रवीणेति ॥ — सोमनाथः ॥

दण्डोऽस्या रुद्रवीणाया मुष्ट्येकादशसम्मितः ।
अग्रमदङ्गुष्ठाग्रमितं सुषिरं तस्य कीर्तितम् ॥

दण्डस्योभयतो देयं कांस्यसम्बरकद्वयम् ।
पश्चात्संवरकं चात्र छत्राकृतिशिरो भवेत् ॥

दण्डस्य वेष्टनं सार्धपञ्चाङ्गुलमिहोदितम् ।
तस्मि ... तस्याः कर्तव्या सुन्दराकृतिः ॥

ककुभो रुद्रवीणाया त्रिशिराः परिकीर्तितः ।
ऊर्ध्वे शिरसि दातव्या लोहपत्रिसमन्विता ॥

मूलतन्त्रीस्तदुपरि न्यसेल्लौहीं ततःपरम् ।
दक्षिणे शिरसि न्यस्येच्छ्रुतितन्त्रीद्वयं क्रमात् ॥

एवं त्रिककुभं तत्र वीणादण्डे निवेशयेत् ।
अङ्गुलोच्चं तूर्ध्वशिरोऽङ्गुष्ठमात्रं तु पार्श्वकम् ॥

सप्ताङ्गुलान्तरं तस्मात्तुम्बमन्यं निवेशयेत् ।
अन्यं ततश्चतुर्स्त्रिंशदङ्गुलान्तरमाक्षिपेत् ॥

अष्टादशाङ्गुलमुखं चक्रस्वे स्वरगर्भकम् ।
सकुम्भमुन्नतं कान्तं वर्तुलं तुम्बयुग्मकम् ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

औन्नत्ये किञ्चिदधिकमनयोश्च प्रशस्यते ।
अर्धाङ्गुलान्तरं पश्चात्तुम्बं संस्थापयेद्बुधः ॥

दण्डपृष्टे रन्ध्रयुतेऽस्याः सरस्वतिकां शुभाम् ।
संकरद्व्यङ्गुलोपेतां छत्राकृतिशिरोयुताम् ॥

ततस्सार्धद्व्यङ्गुलान्ते एकां मोटनिकां न्यसेत् ।
पश्चाङ्गुलान्तरं त्वन्यामग्रे वेष्टविलान्विताम् ॥

पूर्वमोटनिकावेष्टरन्ध्रमेकं समन्ततः ।
लोकशङ्कुस्तु कर्तव्यो वर्तुलो वडिशाकृतिः ॥

तद्बन्धनगुणं तस्मिन्वेष्टरन्ध्रे निवेशयेत् ।
तत्परायां तु मोटन्यां वेष्टरन्ध्रे कुशं क्षिपेत् ॥

तन्मोटनी वृत्तरन्ध्रसदृशं दण्डरन्ध्रकम् ।
सुयन्त्रिते तु तत्रैव बध्नीयान्मुखतन्त्रिकाम् ॥

तावच्च भ्रामयेत्पूर्वां मोटिनीं च शनैश्शनैः ।
न यावदेति स्वस्थानं तन्त्री यन्त्रविशारदः ॥

अस्यास्त्वष्टादश प्रोक्ताः सारिकाः पूर्वसूरिभिः ।
तासां बृहत्तरा अष्टौ दश क्षुद्राः प्रकीर्तिताः ॥

एतास्तु तारवादिन्यः तिष्ठन्ति पदिकोपरि ।
वितस्तिमात्रपदिकाङ्गुष्ठोच्चोऽस्यास्तु गर्भकः ॥

तावच्छून्यस्तु कर्तव्यो यथादण्डे स्थितो भवेत् ।
मदनस्य च सिक्थस्य योगेन सुदृढीकृता ॥

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

बृहतीनां तु सारीणां खननीयं तलं क्रमात् ।
एतास्तु सर्वावयवैः कथितास्त्र्यङ्गुलाबुधैः ॥

स्थाप्या दण्डस्य ताः पृष्ठे यथा रागस्वरं पुनः ।
मदनस्य च सिक्तस्य योगेन सुदृढीकृताः ॥

सर्वासां लोहकलिका मस्तके स्युस्सुयन्त्रिताः ।
एकाङ्गुलोच्चाः क्षुद्राः स्युरिति सारीविनिर्णयः ॥

एवं विनिर्मिता रुद्रवीणां जनमनोहरा ।
अस्याश्शिक्षा तु कर्तव्या दाक्षिणात्योपदेशतः ॥ — नारायणः

वीणादण्डप्रमाणं तु मुष्टिद्वादशभिः स्मृतम् ।
तस्मिन्मुष्टित्रयं वामे त्यक्त्वा मेरुर्विधीयते ॥

सोऽपि द्व्यङ्गुलमानेन मेरुरुन्नतं उच्यते ।
ततोऽपि तिलमात्रेण सम्मतः कर्द उन्नतः ॥

उन्नतावपि दीर्घौ स्तश्चतुरङ्गुलमानतः ।
स्थानकान्यपि चत्वारि कर्षे तु यवमानतः ॥

क्रमादुच्चतराणि स्युरानुकूल्यानि वादने ।
तत्कर्ददक्षिणे भागे दण्डास्यं योचयेद्बुधः ॥

मेरुतोऽङ्गुलिनाप्यन्तो मुष्टियुग्मेन कर्दतः ।
मेरोरधः प्रदेशे तु तुम्बौ द्वौ योजयेद्बुधः ॥

दण्डतुम्बकयोर्मध्ये तुम्बकौ दण्डकारिणौ ।
वक्ष्यते मौर्णिकानां च मेरुको वामपार्श्वयोः ॥

TCC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

तन्त्र्यस्तु स्वरसिद्ध्यर्थं चतस्रो मेरुकर्दयोः ।
वदन्त्याद्याः सस्वरादीन् पस्वरादीन् द्वितीयकाः ॥

द्वे अग्रे अवशिष्टे स्तो मन्द्रस्थोच्चा अधो पुनः ।
दण्डस्य दक्षिणे भागे तिस्रोऽन्यास्वस्वदेशतः ॥

स्वरसंवादसिद्ध्यर्थं ताश्च स्युः श्रुतिसंज्ञया ।
मेरुस्थास्वष्टमांशेन स्थौल्यं स्यादुत्तरोत्तरम् ॥

तन्त्रीणां तत्र सम्बन्धो दोरकैरपि सङ्गतः ॥
शालेस्तुषप्रमाणेन पक्वोंऽशेन निर्मिता ॥

अथवा पट्टसूत्रेण या सा जीवासुखप्रदा ।
कर्दतन्त्री मध्येदेशे तां जीवां स्थापयेद्बुधः ॥

सा शैथिल्यं समुत्पाद्य करोति मधुरध्वनिम् ।
सारिकायाश्च सम्बन्धो मधूच्छिष्टेन सम्मतः ॥
एतल्लक्षणयुक्ता या रुद्रवीणेति कथ्यते ॥ — अहोबिलः

रुद्रवीणावादनक्रमः —

किन्नर्या रुद्रवीणायाः सांप्रतं वादनक्रमः ।
दिङ्मात्रदर्शनार्थन्तु कथ्यते वेमभूभुजा ॥

तत्रागौ मध्यमादेस्तु कथ्यते वादनक्रमः ।
विधाय स्थायिनं मन्द्रं मध्यमं...... ॥

..................समालम्ब्य यथाक्रमम् ।
षड्जतस्थायिपर्यन्तमनेनान्यस्वरान्पुनः ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

वादयित्वावरोहेण तांडयेद्धैवतं ततः ।
इत्येतं मध्यमादेस्तु स्वस्थानं प्रथमं नतम् ॥

स्वस्थानत्रितयेऽन्यस्मिन्नारभ्य स्थायिनं स्वरम् ।
द्व्यर्थमर्थस्थितं चैव द्विगुणं च स्वरं क्रमात् ॥

समारुह्य पुनः कुर्यात्स्वस्थानं प्रथमं यदि ।
मध्यमादेरभिव्यक्तिस्तदा लज्ञायते स्फुटम् ॥

पूर्वं पूर्वं स्वराभावे षाडवौडुवकारणात् ।
स्वरान्परान्समारोहेत्स्वस्थानेषु यथाक्रमम् ॥

सर्वेषामपि रागाणामेष साधारणो विधिः ।
एतास्तु किन्नरीः प्राहुः रुद्रवीणाख्यया जनाः ॥ — वेमः

एताः । बृहती, मध्यमा, लघ्वी, किन्नर्यः ।

வெங்கடாத்வரி வீணை (वेङ्कटाध्वरि वीणा)

இவர், ரகுநாத நாயக்க மன்னரால் அர்த்தாசனம் (மன்னருக்குரிய உயர்ந்த ஆசனம்) கொடுத்து ஆதரிக்கப்பெற்ற கோவிந்த தீக்ஷிதரின் மூன்றாவது மகன். சம்ஸ்கிருத இலக்கியவுலகில் புகழ்பெற்ற நீலகண்ட தீக்ஷிதர், சொக்கநாதமகி, ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதர் ஆகியோரின் ஆசிரியராக விளங்கியவர். இவர், போதாயண ஸ்ரௌத சூத்ர வியாக்யா, டுப்பிகா வார்த்திகாபரணம் போன்ற உரை நூல்களையும், சாகித்ய சாம்ராஜ்யம், சுல்ப மீமாம்ஸா, கர்மாஷ்டவார்த்திகம் என்ற நூல்களையும் இயற்றியதுடன் ஸங்கீத உலகில் புகழ் பெற்று விளங்கும் 'சதுர்தண்டி ப்ரகாசிகா' என்ற இசை இலக்கண நூலையும் இயற்றிப் புகழ் படைத்துள்ளார்.

இவரியற்றியுள்ள சதுர்தண்டி ப்ரகாசிகாவில் வீணையைப் பற்றி பல குறிப்புக்களுடன், தான் இரண்டு வீணைகளைக் கண்டுபிடித்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் கண்டுபிடித்துள்ள வீணையே 'வேங்கடாத்வரி வீணை' என்ற பெயருடன் விளங்கியது. வேங்கடாத்வரி தனது வீணையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ள செய்திகள் :-

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

என்னால் கண்டுபிடிக்கப்பெற்றுள்ள இரண்டு வீணைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த வீணையிலுள்ள தந்திகள் பித்தளையாலும், எஃகினாலும் செய்யப்பெற்றவை, பித்தளையால் செய்யப்பெற்ற தந்தி முதலாக இருப்பது. இவை மந்த்ரம், ஷட்ஜத்திற்குரியவைகள். இவை மூன்று ஸ்வரங்களை ஒலிக்கச் செய்யும். மத்யம ஸ்வரங்களுக்குரிய வராளி போன்ற ராகங்களுக்குச் சிறப்பாகப் பயன்படும். இது இரண்டு தந்திகளை உடைய வீணையாகும். இது ஒரு தந்தியுடைய வீணையை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படியே செய்க. அளவுகள், ஸ்வர ஸம்யோஜனம் முதலியவைகளையும் ஒரு தந்தி வீணையைப் போலவே செய்யவேண்டும் என்றும், ஒரு தந்தியுடைய வீணை சுத்த மேளம் என்றும், இரண்டு தந்தியுடைய வீணை மத்யமேளம் என்றும், இரண்டையும் வெங்கடாத்வரியாகிய நான் செய்துள்ளேன் என்று கூறிக்கொள்கிறார்.

ஆதலால் வெங்கடாத்வரியால் செய்யப்பட்ட இரண்டு வீணைகளும், மன்னன் ரகுநாதனால் செய்யப்பெற்ற வீணையும், தவிர பழமையான மூன்று வீணைகளுடன் ஆறு வகைப்பட்ட வீணைகள் ரகுநாத மன்னன் காலத்தில் கலைஞர்களின் புழக்கத்திலிருந்தன என்று கீழே காணும் சுலோகத்தால் அறிய முடிகிறது.

तदेवमेकतन्त्र्येका द्वितन्त्र्यौ द्वे ततः परम् ।
शुद्धमेलाह्वयैकाऽथ मध्यमेलाभिधाऽपरा ॥

तृतीया रघुनाथेन्द्रमेलाख्या परिकीर्तिता ।
आहत्य षड्विधा वीणा जाता सामान्यतः पुनः ॥

அடிப்படையாக பிரிக்கக்கூடிய வகையில் வீணைகள் ஆறு. இவைகளை இரண்டு இரண்டாகப் பிரித்தால் பன்னிரண்டு வகைப்படும். இவற்றை விளக்கினால் சுத்தமேள வீணை, மத்யமேள வீணை, ரகுநாதேந்த்ரமேள என்று வீணைகள் மூன்று வகைப்படும். இந்த மூன்று வீணைகளிலும் மந்த்ரம், பஞ்சம தந்திகளையுடையவை என்று இரண்டிரண்டு வகைப்படும். ஆக $3 \times 2 = 6$ வகை வீணைகளாகின்றன. மேலும் இவற்றில் அனைத்து ராகங்களுக்கும் ஏற்றது என்றும் ஏற்காதது என்றும் இரண்டு வகைப்படும். இதனால் வீணைகள் 12 வகைக்குட்படுத்தப்படும் என்றும் வெங்கடாத்வரி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

वेङ्कटाध्वरिवीणा –

अथास्मत्कल्पितं वीणाद्वयं सन्दर्शयामहे ।
निरूपितायां वीणायामुपरिद्वे प्रसारयेत् ॥

तन्त्रिके पित्तलमयी त्वाद्या लोहमयी परा ।
आद्यायां तन्त्रिकायान्तु मन्द्रषड्जं प्रयोजयेत् ॥

तस्यां सरिगनामानः संगृह्यते त्रयस्स्वराः ।
तन्त्रिकायां द्वितीयस्यां योजयेन्मन्द्रमध्यमम् ॥

तन्त्रिरियं द्वितीयैव शिष्टैस्त्रिस्थानपर्वभिः ।
योजनीया भवेन्मन्द्रवरालीमध्यमादिभिः ॥

एषा द्वितन्त्रिकावीणा वेङ्कटाध्वरिकल्पिता ।
एकतन्त्र्याख्यवीणायां यादृशं पूर्वमीरितम् ॥

परिमाणं प्रवालस्य तादृशं चात्र कीर्तितम् ।
पूर्ववच्छ्रुतितन्त्रीषु स्वरसंयोजनादिकम् ॥

अस्यामेव द्वितन्त्र्याख्यवीणायामुपरिस्थयोः ।
तन्त्र्योः प्रथमतन्त्र्यां हि मन्द्रषड्जो निवेशितः ॥

तस्यां सरिगमाभिख्यां शृणुयाम चतुःस्वरान् ।
तन्त्रिकायां द्वितीयस्यां योजयेन्मन्द्रपञ्चमम् ॥

द्रष्टव्यमवशिष्टं तु पूर्ववत्सर्वमत्र च ।
द्वितन्त्रिका च वीणैवं वेङ्कटाध्वरिकल्पिता ॥

तदेवमेकतन्त्र्येका द्वितन्त्र्यौ द्वे ततः परम् ।
शुद्धमेलाह्वयैकाऽथ मध्यमेलाभिधापरा ॥

TCC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

तृतीया रघुनाथेन्द्रमेलाख्या परिकीर्तिता ।
आहत्य षड्विधा वीणा जाता सामन्यतः पुनः ॥

तत्सर्वरागमेलैकरागमेले त्वभेदतः ।
प्रत्येकं द्विविधा तस्माद्वीणाद्वादश कीर्तिताः ॥

एकतन्त्री द्वितन्त्र्यादि व्यवहारस्त्वसौ पुनः ।
ऊर्ध्वतन्त्रीरपेक्ष्यैव न तिस्रः श्रुतितन्त्रिकाः ॥

द्वादशेति कथं भेदाः स्फुटं निर्धार्यते त्वया ।
शुद्धमेला मध्यमेला रघुनाथेन्द्रमेलकाः ॥

इति वीणात्रयेऽप्यस्मिन् मन्द्रपञ्चमसङ्गताः ।
तन्त्रिकास्सन्ति यास्तिस्रस्तासु मन्द्रस्थमध्यमाम् ॥

निवेश्य वीणात्रितयं शक्यं कल्पयितुं पुनः ।
तिसृणामपि वीणानां भवेद्भेदत्रयं पुनः ॥

सर्वरागैकरागत्वभेदस्यैनाथ योजने ।
षड्वीणास्साकमेताभिर्भवन्त्यष्टादशेति चेत् ॥

सत्यमेव भवन्त्येताष्षड् वीणास्स्युर्नरक्तिदाः ।
तत्तो वीणा द्वादशैवेत्यस्माकं जयदुन्दुभिः ॥

द्वादशस्वपिवीणासु भिद्यन्ते 'याः खलूपरि ।
तन्त्रिकास्तासु सर्वासु चतुःश्रुतिकतां गताः ॥

निवेश्यन्ते स्वराष्षड्जशुद्धमध्यमपञ्चमाः ।
नापरे सम्भवत्यर्हाः विनिवेशयितुं स्वराः ।
तथा त्वेनैव लभ्येत स्थानत्रितयसम्भवः ॥ — वेङ्कटमखी

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

தும்பரீ (तुम्बरी)

கருங்காலி மரத்தில் 8 முஷ்டி அளவு நீளத்தில் தும்பரீயைச் செய்ய வேண்டும். கீழிருந்து மேலாக (குடத்தின் அடிமட்டத்திலிருந்து மேலாக) 4 அங்குலத்தில் குடத்தின் மேல் பகுதியில் 1 அங்குல விட்டத்தில் இரண்டு துளைகளைச் செய்க. கருங்காலி மரத்தில் செய்யப் பெற்ற ககுபத்தை அதில் பொருத்தவேண்டும். ககுபத்திலிருந்து ஆறு அங்குலத்தில் ஒரு தும்பத்தை அமைக்கவும். 26 அங்குலத்தில் மற்றொரு தும்பத்தை அமைக்க வேண்டும். இத்தும்பம் அதிக உயரமாகவோ, அல்லது அதிக குறைவாகவோ இருத்தலாகாது. இதில் மந்த்ரத்திற்குரிய தந்தி ஆட்டு ரோமத்தால் (கம்பளி) செய்யப்பட்டதாகவும், மற்ற இரண்டு தந்திகள் பட்டு நூலால் செய்யப்பட்டதாகவும் இருக்கவேண்டும். ஒரு தந்தியை ககுபத்தில் நன்கு பிணிக்கவும். தும்பத்திற்கு வெளியே செல்லும் தண்டத்தில் தாரஸ்தாயி மற்றும் மத்யம தந்திகளை உறுதியாக அசையாமல் இருக்கும்படி பொருத்தவேண்டும். மந்த்ர தந்தியின் அடியில் மற்றொரு மந்த்ரத்திற்குரிய தந்தியைம் பொருத்த வேண்டும். இதுவே தும்பரீ வீணை எனப்படும்.

இந்த தும்பரீ என்ற வீணையே தென்னாட்டில் தம்புரா என்று வழங்கப்படுகிறது. அந்த நாளைய தும்பரீ வீணைக்குரிய முறையில் இன்று தம்புரா காணப்படவில்லை. பல்வேறு மாற்றங்களைக் கொண்டுள்ள தம்புராவே இன்று புழக்கத்திலிருக்கும் தம்புராவாகும், இது 4 தந்திகளுள்ள ஸ்ருதி வாத்யமாகும். ஒரு தும்பம் மட்டுமே. கலிகா என்று கூறப்படும் ஜீவஸ்தானம், சங்குகள் (பிருடைகள்) 4 என்றும் அறியலாகும். வீணைக்கு இருப்பதைப் போல ஸாரிகா (மெழுகுச் சட்டம்) இதிலில்லை.

तुम्बरी –

अष्टमुष्टिमितो दण्डस्तुम्बुर्याः खादिरो मतः ।
तस्यैकाङ्गुलकं रन्ध्रं वेष्टनं चतुरङ्गुलम् ॥

सार्धं चोभयतो देयं रौप्यसंवरकद्वयम् ।
सार्धाङ्गुलोच्चककुभं सारदारूद्भवं न्यसेत् ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

तस्मात्षडङ्गुलादेकं तुम्बकं तत्र विन्यसेत् ।
षड्विंशत्यङ्गुलात्तस्मात्तुम्बमन्यं विनिक्षिपेत् ॥

नात्युन्नतं नातिह्रस्वमेवं तुम्बयुगं त्विह ।
तुम्बुर्यां मन्द्रतन्त्रीस्तु छागायान्त्रसमुद्भवा ॥

अन्यद् द्वे पट्टसूत्रेण निर्मिते तु मनोहरे ।
एका तन्त्रीत्रये तत्र बद्धव्या ककुभे ततः ॥

तुम्बाद्बहिर्गते दण्डे तारमध्याख्यतन्त्रिके ।
बद्धव्ये सुदृढीकृत्य यथा न चलतस्तु ते ॥

ऊर्ध्वतुम्बादधोऽन्या तु बद्धव्या मन्द्रतन्त्रिका ।
ककुभे कलिका देया यथानुसरजं भवेत् ॥
एषा च तुम्बरी प्रोक्ता सर्वगीतानुवादिनी ॥ - नारायणः

கபிலாஸிகா வீணை (कपिलासिका वीणा)

கபிலாஸிகா என்னும் வீணை மிகவும் புராதனமானது. 10 முஷ்டி அளவாகவோ அல்லது 11 முஷ்டி அளவாகவோ இருக்கலாம். வீணாதண்டம் $1\frac{1}{3}$ அங்குலத்தையும் மேலே குறிப்பிட்ட முஷ்டி அளவுடன் கூட்டிக்கொள்ளவும். வீணா தண்டத்தின் ஓரத்தில் வேலைப்பாட்டுடன் கூடிய வெள்ளித் தகட்டைப் பதிக்க வேண்டும். ககுபத்தை ஸ்தாபிக்க (பொருத்த) கீழிருந்து மேலாக $1\frac{1}{3}$ அங்குலத்தில் ஓட்டை செய்து அதில் அமைக்கவும். உலோகத்தால் (மெழுகால்) செய்யப்பட்ட தந்திபை அவ்வீணையின் வலப்பக்கத்தில் அமைக்கவும். சுருதிக்குரிய தந்தியாக மற்றொரு உலோகத் தந்தியை அமைக்க வேண்டும். ககுபத்தின் மேலிருக்கும்படி உலோகத் தந்திகளை அமைக்க வேண்டும். ககுபத்திலிருந்து 9 அங்குலத்தில் தும்பத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 18 அங்குலத்தில் சக்ர வடிவில் முகம் அமைத்து அதன் நடுப்பகுதியில் மேலே கூறியுள்ள வீணாதண்டத்தைப் பொருத்தியபின், உயர்வுடையதும், அழகு மிகுந்ததுமான வட்டமான இரண்டு குடங்களைச் செய்துகொண்டு ஒன்றைக் கீழாகவும், மற்றொன்றை தலைப்பகுதியிலும் வீணையில் உறுதியாக இருக்கும்படி

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

பொருத்தவும் வீணை மீட்டுதற்குரிய தந்திகளாக (?) வெங்கலம், பித்தளை ஆகிய உலோகத்தால் செய்யப் பெற்ற தந்திகளைப் பொருத்த வேண்டும். இவ்வாறு செய்யப்பெற்ற வீணையே கபிலாஸிகா வீணை எனப்படும், என்று நாராயணர் இதற்கு விளக்கமளித்துள்ளார்.

कपिलासिकावीणा —

आद्या वीणा तु या प्रोक्ता सैव स्यात्कपिलासिका ।
दशमुष्टिमितो वैकादशमुष्टिमितोऽपि वा ॥

आद्याया दण्ड आख्यातः पादोनद्व्यङ्गुलं पुनः ।
सुषिरं तत्र कार्यं वेष्टनेऽष्टाङ्गुलं पुनः ॥

तस्यैवोभयतो देयं रौप्यसंवरकद्वम् ।
तद्रन्ध्रे ककुभः स्थाप्य पादोनद्व्यङ्गुलोन्नतः ॥

तद्दक्षिणे लोहकलं तद्वद्वा लोहतन्त्रिका ।
श्रुतिस्मृतिकरी कार्या अन्यस्या लोहपत्रिका ॥

ककुभोपरि तत्पृष्ठे बद्धव्या लोहतन्त्रिका ।
नवाङ्गुलान्तरं तत्र ककुभात्तुम्बकं न्यसेत् ॥

अष्टादशाङ्गुलमुखं चक्रत्वे चारुगर्भकम् ।
सकुम्भमुन्नतानम्रं कान्तिमद्वर्तुलं द्वयम् ॥

एकमन्यादपि स्थाप्यं वाममूर्धादधः पुनः ।
तस्माद्बहिर्गते दण्डे बद्धस्तस्य दृढं पुनः ॥

तस्मादधोऽपि वर्धन्यो दातव्यापि दृढं पुनः ।
कांस्यैश्च पित्तलैर्वापि दातव्या नखरी बुधैः ॥

एवं विनिर्मिता वीणा वैणिकैः कपिलासिका ।
ककुभोऽपि हि तत्पृष्ठे बद्धव्यं लोहतोलकैः ॥ — नारायणः

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

ஸாரங்க வீணா (सारङ्गवीणा)

தேசிய மொழியில்; கின்னரீ என்பதின் வளர்ச்சியே ஸாரங்கீ வீணை ஆகும். ஸாரங்க வீணையிலுள்ள வீணா தண்டம் மூங்கில் அல்லது கருங்காலி மரத்தால் அமைக்க வேண்டும். இது வளைவற்றதாகவும், உறுதி படைத்ததாகவும், தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்க. 5 அங்குல நீளமும், (வீணாதண்டமும்) 5 அங்குல நீளத்தில் ககுபமும் செய்து கொள்க. ஆமை ஓடு போல் சற்று வளைவுள்ளதாக வீணாதண்டமும், ககுபத்தின் பின்பகுதி (அடிப் பகுதி)யை அமைத்துக் கொள்ளவும். வீணையின் ஓரப்பகுதியில் உலோகத்தாலான பட்டையை அமைத்துக் கொள்ளவும். கீழ்ப்பகுதியில் தும்பம் அமைக்கவேண்டும். இத்தும்பத்தை தலைநுனியிலிருந்து 8 அங்குலம் விடுத்து தும்பத்தை நன்கு பொருத்துக. உபரியாக இருக்கும் தும்பத்தில் இரண்டு துளைகளையிடுக. அங்கு இரண்டு கலசங்களை (குடங்களை) நிறுவ வேண்டும். கலசத்திற்கு மேலே (அசைவு செய்ய) சுழற்றும்படியாக கீலகம் (முளை) இருக்கச் செய்க. அதற்கு இணையாக உள்ளபடி 5 கீலகத்தை அசையாமலிருக்கும்படி பொருத்தவேண்டும். உரிய துளைகளின் வழியாக தந்தியை உள்ளே நுழைத்து அசையும் கீலகத்தில் நன்கு பொருத்தவேண்டும். பின்னர் இந்த கீலகங்கள் அசையாமலிருக்கும் இந்த கீலகத்தில் உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட காப்பை அதன் உடலில் பொருத்தவேண்டும். அசையாமலிருக்கும் கீலகத்தில் யானை மயிரின் அளவுள்ள உலோகக் கம்பியையோ அல்லது குசம் என்று சொல்லப்படும் தர்பைக் கயிற்றையோ உறுதியாகக் கட்டுக. தேன்மெழுகில் கருக்கிய துணியின் சாம்பலைக் கலந்து சுண்டுவிரல் ப்ரமாணம் மெழுகுச் சட்டத்தில் 14 அணைப்புக்களை (சுவர்போல) நிறுவி, அசைவுள்ள கீலகத்தைவிட ஒரு அங்குலம் உயரமாக இருக்கும்படி மெழுகை அமைக்கவேண்டும். கழுகின் காலெலும்பின் அளவுள்ள உலோகத் துண்டுகளை ஸாரிகையாக 14 மெழுகு மேட்டிலும் மேலாகப் பொருத்தவேண்டும். ஜீவாளம் செய்தபின் இசைக்க நாதம் கிளம்பும். இது கின்னரீ வீணை என்று கூறப்படும் ஸாரங்க வீணையின் இலக்கணமாகும் என்று ஹரிபாலர் கூறுகிறார்.

இந்த ஸாரங்கி வீணையைப் பற்றி நாராயணர் என்னும் புலவர் கூறும்போது;-

பலா மரத்தையோ அல்லது ஸால மரத்தையோ, (ஸார தாரு) ஸார மரத்தையோ தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு, 15 அங்குலத்தில் அதன் தலைப்

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

பகுதியையும், பாம்பின் படம் போலச் செய்து, அதன் மையத்தில் சிகரம் செய்க. இதற்குக் குறைவான அளவில் வட்டமாக கழுத்துப் பகுதியைச் செய்துகொள்க. இதற்குக் கீழே 17 அங்குல நீளத்தில் வீணா தண்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள. தண்டமும், அதன் தலைப்பகுதியிலும் நடுவில் வெற்றிடமாக (பள்ளமாக) இருக்குமாறு செய்துகொண்டு, தண்டத்தையும், அதன் தலைப்பகுதியும் இணைக்கவேண்டும். பின்னர், ஸாரீக்ருஹம் எனப்படும் மெழுகுச் சட்டத்தை 6 அங்குல நீளத்தில் அமைக்கவும். பெரும்பாலும் 4 அங்குல நீளமும் உண்டு. கச்சபீ வீணையில் காய்ந்த தோலை எப்படிப் பொருத்துகின்றனரோ அப்படியே (அல்லது ஆமைபோன்ற அமைப்பில் தோலைப்போர்த்த வேண்டும்) இதிலும் பொருத்த வேண்டும். அதில் முதலை போன்ற அமைப்பில் (அல்லது பெரிய மீன் போன்ற அமைப்பில்) மூன்று அங்குலத்தில் ஒரு ஓரமாக ஓவியம் வரைந்துகொள்க. இதிலுள்ள மூன்று தந்திகள் பட்டு நூலால் செய்யப்பட்ட தந்திகளை முறையாகப் பொருத்தவும். இதில் வாசிக்க 30 அங்குலத்தில் மூங்கிலால் வில் செய்ய வேண்டும். இந்த வில்லில் குதிரை வால் மயிரைக் கொண்டு வில்லாகச் செய்து, ஸாரங்கி வீணையில் வாசிக்க வேண்டும். இதுவே ஸாரங்கி வீணை ஆகும் என்று நாராயணர் இதற்கு இலக்கணம் கூறியுள்ளார்.

सारङ्गवीणा – (किन्नरी)

किन्नरीभाषया देश्या वीणा सारङ्गपूर्विका ।
अध्यर्धेन वितस्तीनां त्रयेणायतवान्पुनः ॥

दण्डः कार्यो दृढः श्लक्ष्णो वेणुना खदिरेण वा ।
पञ्चाङ्गुलः स्यादानाहः ककुभस्तत्प्रमाणवान् ॥

कूर्मपृष्ठाकृतिस्स्थाप्या पत्रिका लोहनिर्मिता ।
अस्योर्ध्वभागे बध्नीयादधस्ताल्लोहतुम्बकम् ॥

अग्रमष्टाङ्गुलं त्यक्त्वा स्थापयेत्पृथुतुम्बकम् ।
उपरिस्थस्य तुम्बस्य सविधेरन्ध्रयुग्मकम् ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

कुर्वीतकीलकौ तत्र स्थाप्यौ सकलशावुभौ ।
ऊर्ध्वे तन्निश्चलं कुर्यात्कीलकं चरमं चलम् ॥

चरमे लोहरहिता वक्रा कल्प्या शलाकिका ।
निश्चले कीलकं लक्षे विदध्याद्रन्ध्रपञ्चकम् ॥

तन्त्रीप्रवेशयोग्यं च विदध्यात्सुषिरं चले ।
कीलादुपरिदण्डस्य दृढं तन्त्रीं प्रवेशयेत् ॥

तन्त्रीं तेनैवरन्ध्रेण प्रवेश्य चलकीलके ।
ग्रथयेच्चरमं भागममुष्यां ककुभस्य तु ॥

छिद्रे प्रवेश्य बध्नीयाद्दृढं वीणाविचक्षणः ।
भ्रमणाच्चलकीलस्य पश्चात्तन्त्री दृढा भवेत् ॥

प्रविधाय च कीलस्य वक्त्रं लोहमयं पुनः ।
निश्चले कीलके गाढं कुशेन विनिवेशयेत् ॥

यद्वा लोहमयी तन्त्री गजकेशोपमा भवेत् ।
जीवाञ्जीव विधानज्ञः ककुभे तत्र निक्षिपेत् ॥

वस्त्रकज्जलमिश्रेण मधूच्छिष्टेन निर्मिता ।
कनिष्ठाङ्गुलि विस्तार भित्तयस्युश्चतुर्दश ॥

पूर्वेत्वेकाङ्गुलोत्सेधाच्चरमाद्यङ्गुलोन्नताः ।
मध्यस्था भित्तयः कार्याक्रमादेवं समुच्छ्रया ॥

गृध्रपादास्थिसदृशा सारिका दोरकल्पिताः ।
सर्वेषामपि भित्तीनां निदध्यादूर्ध्वभागके ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

स्वरसप्तकयुग्मस्य भित्तयस्स्युः प्रमाणतः ।
एवं किन्नरवीणाया वादनं समुदीरितम् ॥

कैलासवीणाप्रभृति वाद्यं स्यात्सकलं बहु ।
ग्रन्थस्य विस्तरधिया नोदीरितमतःपरम् ॥ — हरिपालः

सारङ्गीवीणा —

सालजा पनसी वापि सारदारुभवापि वा ।
त्रिवितस्तिमिता दैर्घ्ये शिरः पञ्चदशाङ्गुलम् ॥

तत्तु सर्पफणाकारं तन्मध्ये शिखरो भवेत् ।
गलभागे क्रमान्न्यूनं तस्मादुद्वृत्तकर्णिका ॥

अस्या अधस्थितो दण्डो दैर्घ्ये सप्तदशाङ्गुलः ।
स्थूलमूलः कृशाग्रश्च क्रमेण वलितो भवेत् ॥

दण्डस्य शिरसश्चैव गर्भशून्यं तु कारयेत् ।
दण्डस्य पृष्ठदेशे तु शिरसः क्रोडतस्तथा ॥

सारीगृहं भवेदस्याः सारङ्ग्याश्चतुरश्रकम् ।
दैर्घ्ये षडङ्गुलं प्रोक्तं प्राशस्त्ये चतुरङ्गुलम् ॥

शून्यो गर्भश्च तस्याथ गाम्भीर्ये चतुरङ्गुलः ।
तिस्रस्तत्रैव मोटिन्यो विन्यस्यास्तद्विलत्रये ॥

अग्रतस्तत्र चूडं स्याद्यथा देवकुले तथा ।
अस्याश्शिरः पिधातव्यं कच्छप्या इव चर्मणा ॥

T CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy

स्थाप्या मकरिका तत्र त्रिरेखाङ्गुष्ठनिर्मिता ।
दशाग्रे कलिका देया साचिरेकास्थिता भवेत् ॥

तिस्रस्तन्त्र्यः पट्टसूत्रभवा स्थाप्या अनुक्रमात् ।
निर्मायैवं धनुर्वंशपृष्ठस्य त्रिंशदङ्गुलम् ॥

अश्वपुच्छ समाकृष्टैः वालैरस्य गुणो मतः ।
तं दृष्ट्वा सालनिर्यासैः तेन तन्त्रीस्तु वादयेत् ॥

एषा सारङ्गिका वाद्या तद्ज्ञानामुपदेशतः ॥ — नारायणः ॥

CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy
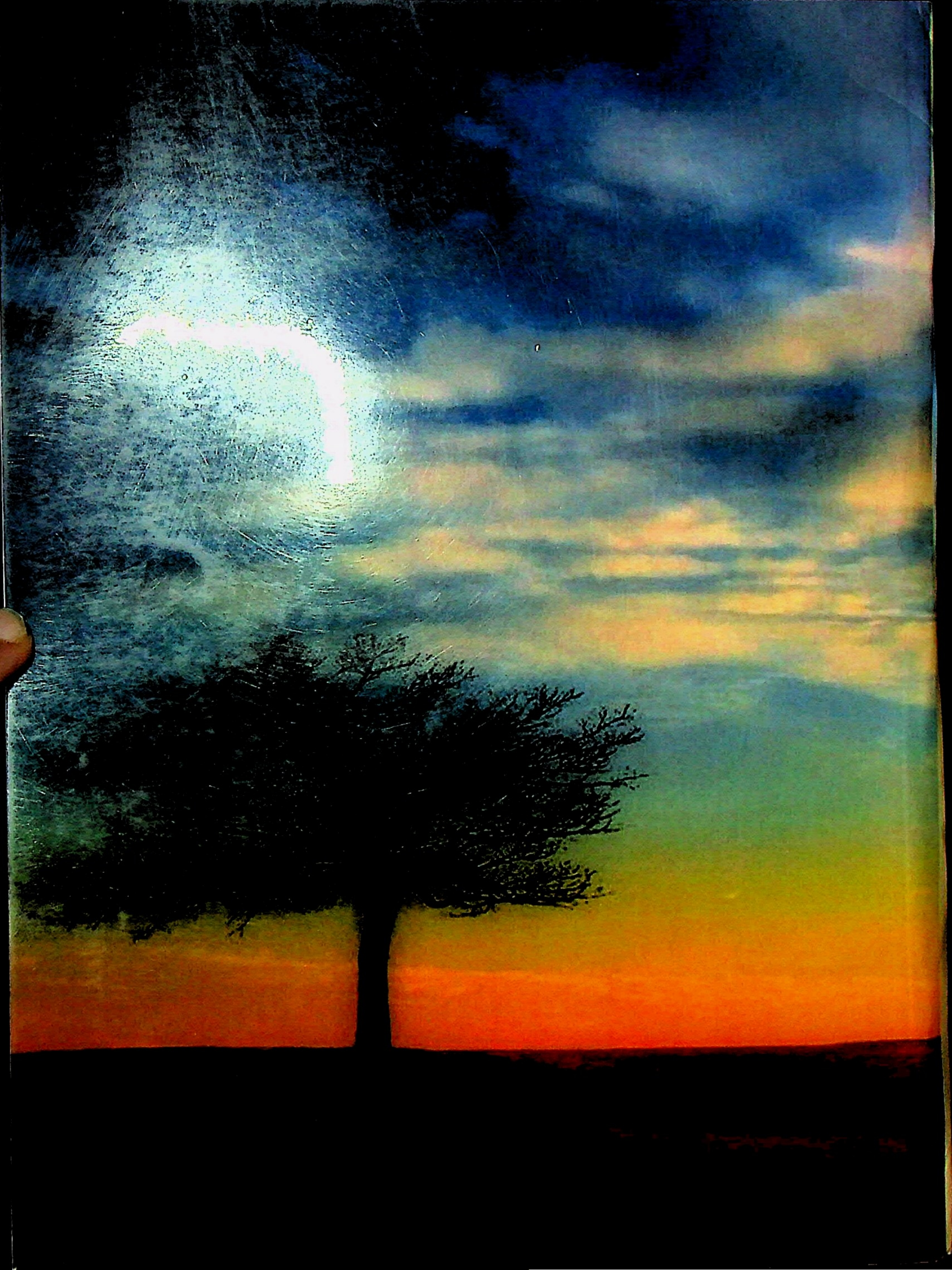
CC-0. Sarasvati Mahal Series. Digitized by Sri Muthulakshmi Research Academy